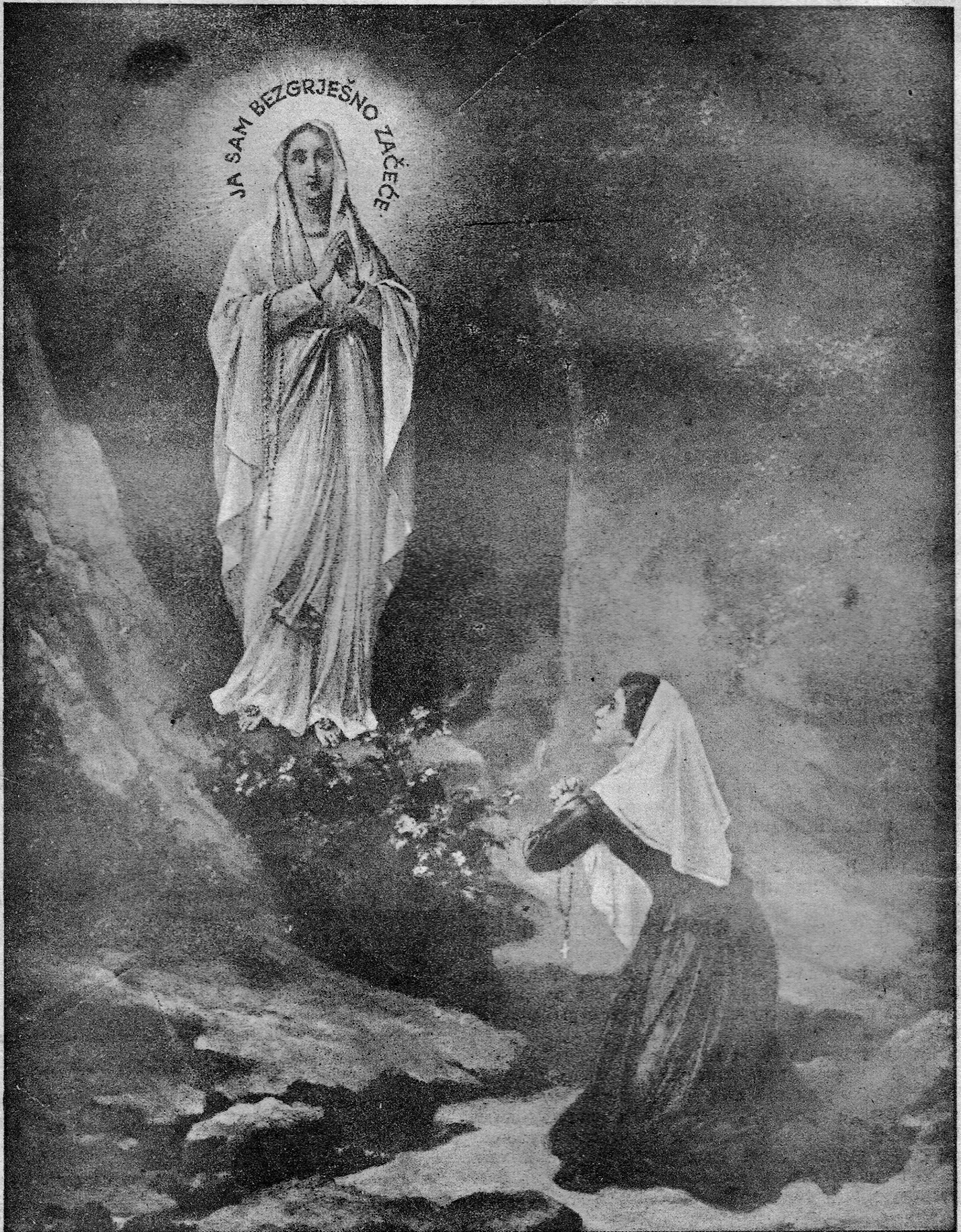
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934 BROJ 2

Crkvena godina

VELJAČA 1934.

1. Č. I g n a c i j e, biskup antiohijski, mučenik. — Prvi četvrtak u mjesecu. Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi bratovštine presv. Sakramenta.

2. P. **Svijećnica.** (Nezapovijedani blagdan). „Danas je Marija prikazala Dijete Isusa u hramu i Simeon, nadahnut Duhom Svetim, primio Ga je na svoje ruke, blagoslivljajući Gospodina." — Danas se u Crkvi slavi prikazanje Isusovo u hramu i svijetlo očišćenja Marijinog. I Bl. Djevica i mali Isus podvrgnuli su se zakonu Mojsijevomu, da nama dadu primjer poslušnosti. Jer je Simeon nazvao Isusa svijetlom svijeta, blagoslivlju se danas svijeće. Zapaljene ove svijeće pružaju dobri kršćani svojim umirućima, a zapale ih, uz molitvu za nevremena ili koje nezgode. — Prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje (ujedno opće odrešenje), zatim članovi Bratovština presv. Sakramenta, presv. Srca, sv. Krunice, karmelskog škapulara, Družbe kršć. obitelji, Marijinih Kongregacija i Apostolstva molitve.

3. S. B l a ž, biskup i mučenik. — Prva subota u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevice, bez istočnog grijeha začete, da zadovolje za nanesene Joj uvrede.

4. N. **Šezdesetnica,** prva u mjesecu. V e r o n i k a, djev. — Oproštenja kao na prvi petak, ujedno za članove bratovštine sv. Krunice.

5. P. A g a t a, djevica, mučenica.

6. U. D o r o t e j a, djevica.

7. S. R o m u a l d o, opat. — Prva srijeda u mjesecu. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti vjernici, koji obave koju pobožnost na čast sv. Josipu.

8. Č. I v a n M a t s k i, ispovijednik.

9. P. Ć i r i l A l e k s a n d r i j s k i, biskup i crkveni učitelj.

A p o l o n i j a, djevica, mučenica.

10. S. Š k o l a s t i k a, djevica.

11. N. **Pedesetnica.**

U k a z a n j e G o s p e L u r d s k e. „Danas se slavna Kraljica neba ukazala na toj zemlji, danas je narodu svome donijela riječi spasenja i mira". — Vjernicima se toplo preporučaju lurdske pobožnosti, gradnja lurdske crkve u Zagrebu i širenje našega glasila. — Zadnja tri pokladna dana pozivlje Crkva svoje vjernike na pokion Isusu u presv. Sakramentu. Na taj način Mu moramo zadovoljiti za tolike uvrede, kojima ga i besavjesni i lakomisleni ljudi tako strašno vrijeđaju baš u ovo vrijeme.

12. P. E u l a l i j a. — Spomendan krunisanja svetog Oca Pape Pija XI. Vjernicima se preporuča, da danas i često mole za vrhovnu glavu svete Crkve.

13. U. F u s k a i M a v r a.

14. S. V a l e n t i n, mučenik.

P e p e l n i c a. Post i nemrs. S današnjim danom počinje sveto korizmeno vrijeme. Crkva želi, da to vrijeme bude posvećeno uspomeni na gorku Muku i Smrt Isusovu. Osim toga krizma je vrijeme obziljnosti i pokore. Vjernicima se preporuča obred pepeljenja. Svećenik posiplje vjernicima glavu pepelom, uz riječi: „Spomeni se čovječe, da si prah i u prah ćeš se pretvoriti." — Danas počinje i korizmeni, časni post. Zakon posta obvezuje sve katolike od navršene 21. do započete 60. godine. Post se ima u korizmi obdržavati u sve dane, osim nedjelje i zapovijedanih blagdana. Obveza posta dopušta samo jedan obrok dnevno do sitosti. Taj obrok može biti o podne ili na večer. U jutro i na veče smije se nešto malo založiti. Crkva imade vrlo velike razloge, zašto svoje članove obvezuje na post. Post nije štetan po zdravlje čovječje, nego je po mišljenju mnogih liječnika veoma koristan. Posebni uzor postao nam je sam Božanski Spasitelj, koji je postio 40 dana. Ko ne može nikako održavati post, neka zamoli kod župnika oprost od posta, ali zato neka održi duh posta u samozataje. Preporuča se, da u naknadu i nešto usmeno moli. Zakon nemrsa zabranjuje uživanje mesa i mesnih proizvoda od toplokrvnih životinja. Taj zakon obvezuje vjernike od navršene 7. godine života. U korizmi je nemrs na pepelnicu, kvaterne dane, u svaki petak i subotu. U subote i na nezapovijedane blagdane podijeljuje crkveni poglavari obično oprost od nemrsa. Na veliku subotu o podne prestaje i post i nemrs. — U korizmeno vrijeme dobar kešćanin katolik ne će ni pod koju cijenu prisustvovati bučnim zabavama.

15. Č. F a u s t i n i J o v i t a, mučenici. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

16. P. J u l i j a n a, djevica, mučenica.

17. S. K o n s t a n c i j a, djevica.

18. N. **Čista,** 1. k o r i z m e n a. S i m e o n, biskup, mučenik.

B e r n a r d i c a, djev. uboga ,ponizna pastirica, kojoj se u Lurdu ukazala Bl. Djevica Marija. Svetom je proglašena dne 8. prosinca 1933.

19. P. K o n r a d. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

20. U. E l e u t e r i j e, biskup.

21. S. E l e o n o r a. — Kvaterna srijeda.

22. Č. S t o l i c a sv. P e t r a u A n t i o h i j i. — Sv. Petar je najprije stolovao u Antiohiji, a odanle je pošao u Rim, gdje je i trajno ostao. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

23. P. P e t a r D a m i j a n, biskup, crkveni učitelj.

24. S. M a t i j a, apostol, izabran na mjesto Jude izdajice. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

25. N. **Pačista,** 2. k o r i z m e n a, zadnja u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi oni vjernici, koji barem tri puta u tjednu zajednički mole Gospinu Krunicu.

26. P. A l e k s a n d a r, mučenik.

27. U. L e a n d a r, mučenik.

28. S. T e o f i l i R o m a n.

D. H.

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar

KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21., „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 2.

GODIŠNJICA LURDSKIH UKAZANJA

Mjesec je veljača (februar). Mjesec je Naše Gospe Lurdske. Mjesec je sv. Bernardice. 11. veljača je dan, kad se Gospa prvi puta ukazala. Taj dan je naredila Crkva i blagdan Naše Gospe Lurdske. U tom je mjesecu 18. dan i blagdan sv. Bernardice, kojoj se Gospa ukazivala. Prošlo je tomu već sedamdeset i šest godina. Divni su to bili dani! Neka nam o tom nešto kaže sama sv. Bernardica. Ona je svetica, ona će istinu reći. Ona je jednom o tom pisala u Betharram časnomu redovniku Marije bez grijeha Začete ocu Gondrandu. Pismo je vrlo značajno za nju. Ono glasi ovako:

„Pošla sam s dvije male drugarice na obalu rijeke Gave da nakupim granja. One su prešle preko vode. Ogledale se i plakale. Pitala sam ih, zašto plaču? Odgovorile su mi, da je voda bila hladna. Zamolila sam ih, da mi pomognu bacati kamenje u vodu, da mogu prijeći, a da se ne izuvam. Odgovorile su mi, da moram učiniti ono, što su i one.

Na to sam pošla malo dalje, da vidim mogu li prijeći, da se ne izuvam. Nijesam mogla, zato sam se vratila pred spilju, da se izujem.

Kad sam to počela, zamijetim jedan šum. Okrenem se na stranu livade i vidim, da se drveće uopće ne miče. Nastavim izuvanje. Začujem isti šum. Podigla sam glavu i promatrala spilju.

Vidjela sam jednu gospođu, obučenu u bijelo. Imala je bijelu haljinu i plavi pojas i pod svakom nogom žutu ružu; takove je boje bio lanac na njezinoj krunici.

Kad sam to vidjela, protrla sam svoje oči, jer sam mislila, da se varam. Posegla sam rukom u svoj džep i izvadila svoju krunicu. Htjela sam se prekrižiti, ali nijesam mogla podići ruke na čelo, klonula mi je. Prikaza učini znak križa, a meni zadrhće ruka. Pokušala sam i ja to učiniti i mogla sam.

Molila sam krunicu. Prikaza je odmicala zrnca svoje krunice, ali nije micala usnicama. Kad sam svršila svoju krunicu, prikaze je najedamput nestalo.

Pitala sam dvije male drugarice, nijesu li one ništa vidjele? Rekle su, da nijesu. Tražile su me, da im moram reći, što je to bilo. Nato sam im kazala, da sam vidjela jednu gospođu obučenu u bijelo, ali ja ne znam, što je to bilo. Neka one ne govore o tom. Zatim su mi rekle, da više ne smijem onamo ići. Ja sam im obećala, da ne ću.

Ja sam ponovno došla, drugi puta, u nedjelju, jer sam se osjetila prisiljenom nutarnjom silom. Majka mi je branila onamo ići. Dvije male drugarice i ja molile smo ponovno moju majku poslije velike Mise. Ona to nije htjela, jer se bojala da ne padnem u vodu. Bojala se, da se ne bi povratila dotle, da budem na večernjici. Obećala sam joj, da ću doći, a zatim mi je dala dopuštenje da pođem.

Uzela sam u župnoj crkvi malu bočicu blagoslovene vode, da je bacim na prikazu, kad budem u spilji, budem li je vidjela. Uistinu, sam je vidjela. Kad sam bacila na nju vodu, nasmijala mi se i naklonila glavu. Kad sam izmolila svoju krunicu, ona je nestala. Nije sa mnom govorila prije, nego tek treći puta. Rekla mi je, ne bi li ja htjela onamo dolaziti petnaest dana. Odgovorila sam, da hoću.

Kazala mi je, da moram reći svećenicima, da ondje sagrade kapelu.

Nakon toga mi je rekla, da pođem i pijem iz izvora. Nijesam vidjela nikakav izvor, pošla sam da pijem na Gavi. Rekla mi je, da nije tamo. Pokazala mi je prstom izvor. Pošla sam onamo. Ja nijesam vidjela drugo, nego malo zamazane vode. Pružila sam onamo ruku, nijesam mogla zagrabiti. Grebla sam. Poslije toga sam mogla zagrabiti. Tri puta sam odbacila, a četvrti put sam mogla piti. Zatim je prikaza nestala, a ja sam se udaljila.

Dolazila sam onamo petnaest dana. Prikaza mi se pokazala svaki dan, samo nije jedan ponedjeljak i jedan petak. Ponovila mi je više puta, da moram reći svećenicima da se sagradi ondje jedna kapela, da idem na izvor da se perem, i da moram moliti za obraćenje grješnika.

Cijelo to vrijeme sam je više puta pitala, tko je ona. Ona se samo nasmiješila i držala ruke niz tijelo. Podigla je oči i pogledala nebo, zatim mi je rekla, da je Bezgrješno Začeće.

U vrijeme ovih petnaest dana povjerila mi je tri tajne, i zabranila mi da ih ikome kažem. Do sada sam bila u tom vjerna.

Evo, gospodine, neka vam bude ugodan kratki sadržaj, koji se tiče ukazanja. Ja Vam zahvaljujem za sliku, koju ste mi poslali. Čuvat ću je veoma brižljivo.

Moja draga majka Vam je također veoma zahvalna i moli vas, da primite njezino smjerno poštovanje. Mi se, gospodine, preporučamo u vaše vruće molitve, pridružujemo se s vama u tomu u presvetom Srcu Isusovom i Marijinom.

Vaša ponizna i najodanija

Bernardica Subiru

Lurd 28. maja 1861.

Sama je Bernardica iznijela ovdje najkraće povijest lurdskih ukazanja. To je jedino pismo, koga je ona o tom napisala. I to je napisala, jer ju je molilo jedno časno crkveno lice. Na-

pisala je tako prostodušno i jednostavno, kako piše onaj, koji ne će da mnogo govori o sebi, o svojim odlikama i počastima sa strane Božje. Nitko za nju nije pitao prije ukazanja. A tko da posvećuje kakvu pažnju najsiromašnijoj, slaboj i bolježljivoj djevojčici najneuglednije obitelji u Lurdu. A ona je takova bila. A takova je htjela ostati i poslije ukazanja Gospina. Ona je bila i htjela je ostati i poslije toga siromašna, bolježljiva, neuka, ali umiljata i vesela; jednostavna i pobožna, nježna i stidljiva.

Svaki dan je išla u jutro u školu. Nosila siromašnu i poderanu košaricu. Na dnu košarice nešto ručnoga rada, koricu crnoga kruha i zgužvanu početnicu za čitanje. Pripravljala se kao i druga djeca na prvu sv. Pričest, koje još nije primila. A pred zgradom časnih sestara pjevala, skakala, igrala se i veselila kao i druga djeca, njezine drugarice, kao da nije Gospe vidjela i s njom govorila. Tako se vladala, jer je željela ostati pred svijetom nezapažena i ponizna, siromašna i neugledna kao i prije. A svijet, kao znatiželjni svijet, htio je mučiti ju raznim pitanjima, a njoj je to bilo teško. Zato se kasnije zaklonila u samostan najprije u Lurdu, a poslije otišla daleko od svoje drage spilje i roditelja, otišla u Nevers.

A dragi Bog i Gospa spremali je i odgajali u tišini i molitvi za svetost i oltar, na koji je konačno eto podignuta 8. prosinca 1933. Opet lijepi jedan primjer, kako Bog na nas misli, kad nam se čini, da nas je sve ostavilo. Lijepi primjer, kako nebo visoko vijeni i nagrađuje molitvu, trpljenje i krijepost, koja je pred svijetom neopažena, ali Bog za to znade. Neka nam je u tom uvijek pred očima divni primjer čedne i skromne miljenice Gospine sv. Bernardice!

Dr P. Lončar.

TEBI...

TEBI, KOJA SI PROMISLI BOŽJE NAJLJEPŠA MISO,
NAJNJEŽNIJI STVOR, ZA BOGOM NAJSVETIJE BIĆE
I NA NEBU ZNAMEN SUNCEM OPTOČENE ŽENE;
TEBI, HESEOV CV'JETE, IZ KOGA JE IMO DA ZENE
PLOD VJEČNODA SPASA;
TEBI, O KOJOJ JE PRST BOŽJI ZAPISO,
DA S PLODOM SVOJIM ĆEŠ BITI
NADA, ŽELJA I ČEKANJE VJEKOVA;
TEBI, O PREČISTA DJEVO, KOJOJ ĆE DOSTOJANSTVO MAJKE
DJEVIČKOM SJAJU BIT ODLIKA NOVA;
TEBI, KOJA ĆEŠ SE POZDRAVOM NEBESKOG GLASA
NAZVATI BLAŽENOM IZMEĐU SVIH ŽENA;
TEBI, CIBORIJU ŽIVI, KOJI ĆEŠ NOSITI I DATI
NEBESKI KRUH, ŠTO ŽIVOT VJEČITI D'JELI;
TEBI, ŠTO OD SVEG SVIJETA SI PROSLAVLJENA
TE SVIH LJUDI I SVIH SI NARODA MATI,
A KRALJICOM SVOJOM ROD TE MOJ ZOVE CIJELI;
TEBI, NEOSKVRNJENA, SVE POTREBE I ŽELJE
PRIKAZUJEM NARODA SVOGA,
A S NJIMA I BIJEDNO SRCE SVOJE,
DA SE PREKALI U TOPLINI KRILA TVOGA
I DA BUDE TVOJE.

DON JURAJ DULČIĆ

NEOBIČNA ŽELJA

17. kolovoza godine 1933. ustavio se je pred lurdskom špiljom bolesnički auto. Bolničari iznesoše na nosiljci jedan jedva živ kostur. To je bio bolesnik, kojega je teška bolest dovela na rub smrti. Bio je to jedan svećenik iz Monpelje-a. Svak je mislio, da je ovaj bijedni bolesnik došao da traži zdravlje u Majke Božje Lurdske. Kako ostadoše iznenađeni, kad im bolesnikovi pratioci rekoše, da ovaj bolesnik nije došao u Lurd da traži zdravlje, nego da je došao da ispuni svoj zavjet i svoju želju, da se pred kipom Majke Božje oprosti od svijeta.

Svak se čudio, da je ovaj gotovo živi mrtvac mogao izdržati tegotan put od 400 km iz Monpeljea do Lurda, tim više, što je smrtna borba već u Monpeljeu bila nastupila.

I pošto je još živ prispio pred kip Majke Božje i udovoljio svojoj vrućoj želji, ovaj je kandidat smrti mogao sada da mirno usne snom pravednika. Tako se i dogodilo. On je na udivljenje svih prisutnih svoju svećeničku dušu pobožno predao dragome Bogu.

Prisutni su u ovom događaju opravdano gledali čudo Majke Božje. Na Njezinu je eto zapovijed i smrt zategla svojim dolaskom i došla istom, kad se bolesniku ispunila želja, da može umrijeti pred Licem svoje nebeske Odvjetnice. Blažene li smrti! **O. V.**

PUTEVI BOŽJI

To je bio jedan talijanski liječnik. Prošloga ljeta nalazio se je u francuskim Pirenejima, da proučava ljekovitost francuskih kupališta i lječilišta. Za Lurd je bio nešto čuo. Ali to ga baš i nije zanimalo. Niti je kanio da se u Lurd svrati.

Međutim se na izmaku svoje ekskurzije u vlaku upusti u razgovor s jednim svećenikom. I o čemu će sluga Božji da govori, nego o Lurdu i njegovim čudesima. Liječnik je bio iznenađen. A još više, kad mu je svećenik stao opisivati s kakvom strogošću se u lurdskom Liječničkom uredu za konstatacije ispituje svaki čudesni događaj i ozdravljenje. Da ste ga vidjeli, kako je ovaj liječnik, raskolačio oči! Pa to ipak zaslužuje da čovjek vidi, je li uistinu tako.

I eto ti toga liječnika u Lurd, i ravno će u Ured za konstatacije. Nemalo ga iznenadi tolik broj kolega liječnika u uredu. Kao svakome, dadoše i njemu na uvid zapisnike pojedinih čudesnih ozdravljenja. Takova nešto nije očekivao. Sasvim ga je iznenadila točnost i dokazi koje je pred sobom imao. A još ga je sreća namjerila da u Uredu razgovara sa Henrijetom Oton (Hauton) i tanko potanko ispita njezin slučaj. Njezino se ozdravljenje naime dogodilo pred 25 godina. Ona je sada bila došla da svoju 25-godišnjicu ozdravljenja proslavi u Lurdu.

Liječnik nije mogao da odoli milosti Božjoj, koje Marija u Lurdu tako bogato prosiplje. Ostao je u Lurdu. I još istoga dana popodne vidjeli su toga liječnika, kako sa još 15 svojih kolega liječnika pobožno stupa u procesiji.

Nedokučivi su putevi Božji! **O. Mato.**

LURDSKA DOLINA: MJESTO, CRKVE I RIJEKA GAVA

UKAZANJE I SVETOST

Došao je dan konačnog proglašenja Bernardice svetom. Štovatelji su Naše Gospe Lurdske sa cijelog svijeta uprli pogled svoj na Rim, iz kojega dolazi nepogrešiva riječ. Nije doba velikih putovanja ni turizma, a ipak tisuće hodočasnika pohrlile su u Vječni grad, da prisustvuju obredima i veličanstvenom slavlju, koje se odigralo u bazilici sv. Petra. Bilo ih je tamo iz cijelog svijeta. Posebni su vlakovi organizirani iz Francuske, Belgije, Engleske, Irske, Španjolske i iz svih krajeva Italije. Svi su željeli, da sudjeluju kod proslave ponizne štovateljice Bezgrešno Začete. Bez sumnje, pobožnost k novoj svetici ne rastavlja se od pobožnosti k Djevici, koja se je ukazala u Masabjelskoj spilji. Svi poznavaju Bernardicu samo po Majci Božjoj, koja joj je povjerila tako važnu zadaću za svijet. Može se pitati, koji je odnos između proglašenja Bernardice svetom i ukazanja. Zar je Bernardica zato čašćena, što joj se ukazala nebeska Kraljica? Bi li bila slavljena na oltarima, da nije imala ukazanja u spilji? Prije svega recimo ovo: Crkva je već odavna priznala svrhunaravnost onih ukazanja, a da ipak nije dosada proglasila svetost ove Bernardice, koja ih je vidjela. Većina proglašenih svetaca nijesu bili počašćeni ukazivanjem. S druge strane, Crkva je priznala pravim mnoga nebeska ukazanja, a da ipak nije proglasila svetim one, kojima su dana. Iz toga se dade zaključiti, da je svetost neovisna od ukazanja. — Ako se malo strpite, te prolistate opširne spise o proglašenju Bernardice blaženom (beatifikacija) i svetom (kanonizacija) naći ćete u njima zapisnike kanoničkog i strogog ispitivanja o krepostima Bernardičinima. Naći ćete mnoga svjedočanstva suvremenika o životu Bernardičinom, koja su točku po točku ispitana s takovom nepristranošću, da su gotovo više naginjala na protivničku stranu. Naći ćete zapisnika o čudesima, koja Crkva traži kao božansku potvrdu Bernardičine svetosti. Ovi spisi imaju po nekoliko stotina stranica. Naći ćete u njima liječničke svjedodžbe i mnoga svjedočanstva, koja su izabrana i ispitana od sudaca i pomoćnika, od sudišta, koje obično imenuje Vrhovni Svećenik. Ako u ovoj hrpi javnih rukopisa nađete ime Spilje ili ukazanja, to je slučajno radi mjesta, na kojem se pokazala krepost Bernardičina, a ne kao dokaz njezine svetosti.

Iz svega možemo zaključiti, da se odluka Vrhovnog Svećenika ne oslanja na ukazanja. Svakako su osobite naklonosti svete Gospe svratile pažnju Crkve na Bernardičine kreposti, kao što su neki učinci Providnosti svratili pažnju Crkve na krepost drugih svetaca.

Nikako se ne može poricati, da je velika naklonost Majke Božje k Bernardici veoma poticala nju na krepost i povećala joj ljubav k Bogu i Božjoj Majci.

Riječi Djevice: „Učinit ću te sretnom, ali ne na ovom nego na drugom svijetu", zar nijesu bile jamstvom preodređenja? Taknuli smo time vrlo nježnu točku, duboku tajnu predznanja Božjeg, koje potpuno nadilazi dohvat ljudskog shvaćanja. Ali Bernardica odgovara isto tako duboko kao i naivno i djetinjasto. Kad su joj naime drugarice usred igre rekle: „Ti si sretna, ti ćeš u raj", ona odgovori: „Ako budem pametna! baš kao i vi". Drugom zgodom reče: „Da, reći će da sam sveta, a ja ću u čistilište i nitko se ne će za me moliti". Ni najdublji bogoslov ne bi bolje odgovorio. Ova mala neuka Bernardica imala je oznaku preodređenja.

Zaključimo. Bernardica je proglašena svetom ne radi ukazanja, koja je imala, nego radi svog svetog života, koji se u svemu slagao s voljom Božjom. Ona je cijelog života do zadnjeg daha vršila krepost u heroičkom (velikojunačkom) stupnju i Papa ju je zato proglasio uzorom za cijelo kršćanstvo.

Stjepan Blašković.

Na obranu vjere

MOŽE LI SE POŠTENO ŽIVJETI BEZ VJERE ?

Francuski senator Renaud jednom dođe u Pariz i u nekoj gostioni najmi nekoliko soba za više dana. Za mjesec je dana naprijed platio 150 franaka. Gospodar hotela ga zapita, želi li potvrdu, da je platio. Senator Renaud se malo začudi i reče: „Ta, šta će mi potvrda od ljudi, koji vjeruju u Boga". Gospodar hotela se nasmije i onako porugljivo nadoda: „Zar vi uistinu vjerujete u Boga?" Senator odgovori: „To se razumije! Pa i vi sigurno vjerujete?" A vlasnik će hotela nato: „Ne, ja ne vjerujem u Boga". Tada senator odmah zatraži potvrdu, da je platio.

Tim primjerom iz običnog života nijesmo htjeli reći, da su svi bezvjerci nepošteni, ali svakako bez vjere u Boga otvorena su širom vrata svakom zlu. Sam takozvani „pošten život" ne dostaje, da čovjek ispuni sve svoje obveze i postigne svoju svrhu.

Prije svega je sam Bog izričito naredio ljudima vjeru, zato je jedino ona temelj poštenog života. Tko nema vjere, ne čini sve ono, što bi morao i već zato nije pošten. Ako netko naime i ne krade, ne ubija, nije raskalašen, i imade puno dobrih svojstava i pred svijetom vrijedi kao pošten čovjek, ipak je on propustio svoju još najsvetiju dužnost, t. j. da po vjeri bude u vezi s Bogom. Već je stari poganski filozof Platon rekao: „Plemenit muž uviđa, da mu je najljepši dio života i najbolja vježba u kreposti i najsigurniji put k sreći baš u tome, da je po molitvi, žrtvi i poštovanju u vezi s Bogom, t. j. da vrši svoje vjerske dužnosti.

Njemački je pučki pisac Alban Stolz vrlo dobro odgovorio onima, koji drže da su pošteni i bez Boga. On je rekao:

„Sve to nije ništa, ako te ljudi drže poštenim samo za to, ako vršiš sve svoje dužnosti, brineš se za svoju obitelj, ako si umjeren itd.

Gle, čovjek nije krava ili ovan, i zato Bogu nije dosta, da je čovjek kao životinja samo blag i koristan. — Ti radiš svaki dan, to čini i vol pod plugom. Zlo ti ide, i starom je šarcu zlo, što mora vući svaki dan teška kola. Brineš se za svoju dlecu, vidi samo, kako se mačka igra s mladima, liže ih, nosi amo i tamo. — U miru živiš s ukućanima i susjedima, gle, i ovca neće nikog ugristi. Trijezan si i ne podaješ se pijanstvu, ni pauk ne ulovi svaki dan muhu, često po čitave tjedne posti. Itd.

Iskustvo je pokazalo da nema čovjeka, koji bi bez vjere u svakom pogledu bio dobar.

Učeni biskup i pobožni pisac Segur piše u svojoj knjizi „Prigovori i odgovori protiv vjere" ovo: „Ako si zbilja tako pošten, da bez pomoći vjere vršiš sve svoje dužnosti, kako treba, i činiš dobro i kloniš se zla, onda si osmo čudo svijeta. Ali bih se ja okladio, da ti nijesi takav, jer me ne možeš uvjeriti, da nemaš nikakvih strasti ni zlih sklonosti. Svaki ih čovjek ima. Jesi li dakle sklon neumjerenosti ili putenosti, tko će te suzdržati? Jesi li sklon srdžbi, udobnosti ili oholosti, tko će ove strasti nadvladati? Sve bi to mogao učiniti samo strah Božji, ali toga nema u vjeri tvoga poštenja.

Bog je stvorio čovjeka, dao mu je razum i slobodnu volju, dakle dao mu je osim tijela još i dušu i time ga podigao nad sve stvorove. Zato čovjek već razumom svojim puno toga spoznaje, što je dopušteno i što nije, što je dobro i što je zlo. Ali vazda razum ljudski može da pogriješi. Zato nije ni čudo, kad vidimo, da su i pošteni ljudi starog poganstva neke zločine smatrali dopuštenima, pače i poštenim djelima. I veliki je grčki filozof Aristotel dopuštao, da roditelji smaknu ružnu i bolesnu djecu. Rimljani su strastveno ljubili igre gladijatora. A to su bila prva ubijstva ljudi.

Bog je zato i objavio u Isusu Kristu i u njegovoj Crkvi potanje zapovijedi, kojih se svaki čovjek mora držati, ako hoće da postigne svoju životnu svrhu. Bog nikoga ne sili. On traži dragovoljnu službu u ljubavi k Njemu. Zato i kršćanska vjera nije vjera straha, nego ljubavi, i ona jedino može da bude trajno temelj svakoj ćudorednosti.

Da vidimo, kakova je ćudorednost i pošten život onih, koji hoće da bez vjere budu pošteni. Iz francuskih su škola izbacili vjeronauk. Mjesto njega djeca su dobila školske knjige, u kojima se tumači, zašto moraš biti pošten i krepostan. Zašto se na pr. ne smiješ opijati: „Tko se uhvati na ulici, u gostioni u stanju očitog pijanstva, pada pod kaznu od 1—5 franaka. Kod ponovljenog čina kažnjava se sa tri dana zatvora. Tko se treći put u pijanstvu uhvati, može se kazniti sa zatvorom od 6—30 dana i sa 16—300 franaka; osim toga gubi na dvije godine građanska prava."

Da, to su ćudoredni zakoni, koji vrijede, ako te ljudi gledaju. Neki je mladić stupio u neku trgovinu kao šegrt. Jedne večeri vrati se kući i reče ocu: „Oče, danas bih mogao orobiti kasu, ali nijesam toga učinio, jer sam mislio, da tebi ne bi bilo pravo." Otac mu odgovori: „Sinko, i da oca nemaš, ne bi smio orobiti kasu."

To je ćudoređe bez vjere u Boga.

Zanimiva je povijest iz prvih kršć. vremena. Britanijom i Galijom (današnjom Engleskom i Francuskom) vladao je koncem trećeg vijeka Konstancij Klor, otac Konstantina Velikog, koji je kasnije Crkvi dao slobodu. Konstancij je bio baš u društvu svojih časnika, kad mu stiže zapovijed od rimskih careva Dioklecijana i Maksimijana, da se kršćani imaju osuditi na smrt. Konstancij reče časnicima: „Eto, mnogi su od vas kršćani; znajte, što vas čeka. Odlučite se: ili će te žrtvovati rimskim bogovima ili ćete umrijeti." Neki su pretrpjeli smrt, a neki se odrekli kršćanstva. Tada Konstancij reče ovim nevjernicima: „Vi ste zatajili svoju vjeru, da meni ugodite. Idite, kud vas je volja, ja vaše službe ne trebam. Jer kako će čovjek, koji se iznevjerio Bogu svome, ostati vjeran svome vladaru?"

Stj. Blašković.

Život s Crkvom

ŽRTVA SVETE MISE — SREDIŠTE LITURGIJE.

Do sada smo govorili o nekim općenitim oblicima crkvene liturgije. Sad prelazimo na onaj glavni čin božanskog kulta, a to je sveta Žrtva.

Da je žrtva temelj i središte, razabiremo to iz same naravi žrtve. Ona je naime vrhovni čin kreposti vjere i javnog poštivanja Boga. Njome se očituje ona unutarnja, duhovna žrtva, kojom razumni stvor predaje sebe Bogu hoteći pokazati tako svoju ništavost pred neizmjernim, svemogućim Stvoriteljem.

Čovjek prinoseći žrtvu vidljivih stvari kao da se utjelovljuje s njima i tako sama sebe prinosi Bogu, u koga traži svoje posvećenje i želi s Njime tijesno sjedinjenje.

Svrha žrtve jest priznati neizmjernu savršenost Božjeg bića i Njegovu vlast nad svime, a naročito čovjekom. Ovo priznanje združeno sa zahvalnošću jest euharistija ili čin zahvaljivanja Bogu neizmjernom. Ona uključuje u sebi klanjanje t. j. potpuno predanje čovjeka Božjem veličanstvu, nadalje zahvalno veličanje zbog dobročinstava Njegovih, osim toga poniznu prošnju za milost Njegovu te okajavanje i pomirivanje s Bogom.

Žrtva združena s ovim unutrašnjim činima srca doista potpuno povezuje čovjeka s Bogom te je po tom najsavršeniji način pravoga kulta, prave žrtvene euharistije.

U ovakovoj žrtvi naime čovjek u neku ruku postaje posvećeno vlasništvo Božje, naročita svojina silnog Stvoritelja. On kao da postaje dionikom božanstva, kad mu prinosi žrtvu s Bogom združenu, od Boga posvećenu i kad blaguje od te žrtve, da po njoj postigne spasenje duše svoje.

Ovo su biljezi žrtve uopće, kako ju imaju različne religije. Od Boga objavljena i jedina prava, katolička religija imade također svoju veliku žrtvu, nadasve veliki euharistični prinos ljubavi.

To je sveta Misa, središnji liturgijski čin, najsavršeniji stupanj istinskog kulta. — Sveta Misa nosi na sebi sve biljege potpune žrtve. Izvanji, vidljivi prinos ove Žrtve jest Tijelo i Krv Isusa Krista pod prilikama kruha i vina. S ovim prinosom združeno je najsavršenije klanjanje i zahvaljivanje, prošnja i pomirivanje. U ovoj Žrtvi glavni Nadsvećenik, koji žrtvuje jest Krist Bog-Čovjek, a svećenik je njegov sluga. Bitni obred i čin, kojim se izvršava žrtvovanje i prinošenje, jest pretvorba kruha i vina u sveto Tijelo i Krv Gospodnju. Taj čin pretvorbe ustanovio je sam Isus, a ostalo je dodala Crkva, koja je primila puninu vlasti od Krista Spasitelja. Tako se sjedinjuje čovjek najtjesnije sa živim Bogom. Pričest svetih prinosa dopunjuje i usavršuje žrtvu. Po njoj čovjek najpotpunije izražava unutarnju žrtvu srca te postizava divne plodove žrtve.

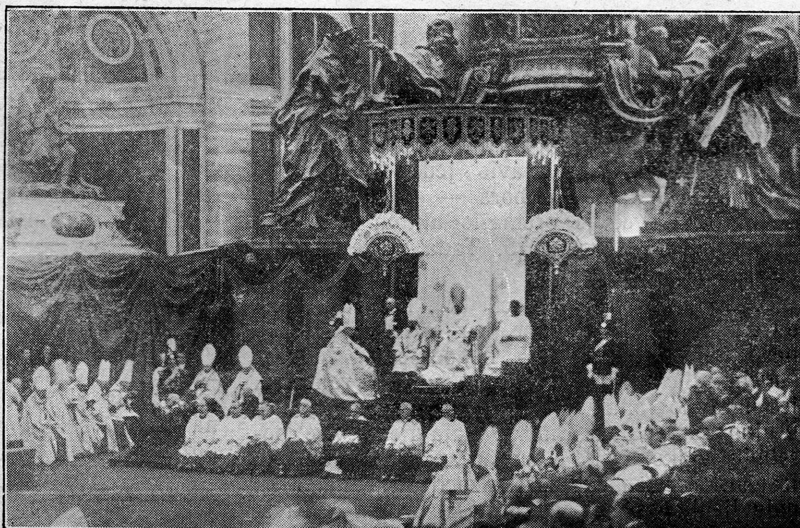
Tako se eto u svetoj Misi i u glavnim njezinim dijelovima: prikazanju, pretvorbi i pričesti najdivnije ispunjavaju svi uvjeti žrtve.

Ta žrtva svete Mise je obnavljanje žrtve na križu. One neizmjerne, nepojmljive žrtve Božje ljubavi. Razlika je samo u tom, što je na Kalvariji Krist osobno prinio žrtvu krvnu, a sada prinosi preko ruku svećeničkih nekrvnu. Žrtva križa zaslužila nam je spasenje, a žrtva oltara primjenjuje ljudima plodove toga spasenja.

Žrtve Starog Zavjeta bile su tek sjene, tek pralik i naviještanje ove neizmjerno svete žrtve, gdje Bog sam žrtvuje, sam biva žrtva. Po ovoj Žrtvi teče spasenje svijetu, jer u njoj se žrtvuje Krist, koji živi svagda, da zagovara ljude (Hebr. 7, 23.). Ova žrtva daje život Crkvi Božjoj, u njoj je nepresušni izvor i ocean, odakle se napajaju djeca Božja, koja kao dionici žrtve Jaganjčeve na zemlji dobivaju čvrsti zalog, da će ga jednom uživati na vijeke u nebu.

Slika desno :

SVETI OTAC PIJO XI., KOJI 12. VELJAČE O. G. SLAVI TRINAESTU GODIŠNJICU SVOGA KRUNISANJA, SJEDI NA TRONU U VELEBNOJ BAZILICI SV. PETRA U RIMU I PROGLAŠUJE MALU BERNARDICU — SVETICOM (RIM, 8. PROSINCA 1933.)

Sad nam je jasno, zašto je sveta Misa središte liturgije, najsvetije liturgijski čin, oko kojega se kreće sav kršćanski kult. Sad shvaćamo i to, zašto se u istočnoj Crkvi Misa zove jednostavno Liturgija: bez žrtve svete Mise nema istinskog ni pravog bogoštovlja, u svetoj Misi nalazi se punina božanske službe, da, sveta Misa je najuzvišenija liturgija. Jest, imade i drugih liturgičnih čina božanske naravi, neizmjerne vrijednosti. No svi oni dobili su nadnaravnu milost i snagu tek po Žrtvi i zato smjeraju svi k žrtvi, k Euharistiji, gdje prebiva središte svega života — Krist Otkupitelj.

Poštujmo zato ovu božansku Žrtvu, ljubimo svetu Misu. I što je najglavnije, učimo liturgiju po svetoj Misi. Učimo moliti s Crkvom. To smo pred godinu dana odlučili. A sad privedimo u djelo. Uzmimo sada u ruke zlatnu knjižicu, najljepši molitvenik — Rimski Misal i molimo ustima naše Crkve, riječima božanske liturgije. Tako ćemo najbolje upo znati veličinu crkvenih svetkovina, ljepotu Crkve, dobrotu Boga. Tako ćemo se najviše približiti k božanskoj Žrtvi i od nje crpsti spasenje i mir za dušu. A to će nam biti i najljepši dar za Novu Godinu.

M. Paljug.

VELIKA HODOČAŠĆA U RIM U ČAST SV. BERNARDICI

50.000 ljudi bilo je u Rimu 8. prosinca, da da prisustvuje proglašenju sveticom Bernardice Subiru. Došlo je samo 5.000 Francuza. Nije bilo biskupije u Francuskoj, koja nije bila obilno zastupana. Svečanosti je prisustvovalo 25 francuskih biskupa na čelu s lurdskim biskupom Gerlierom. Među biskupima se osobito isticao nadbiskup iz Afrike Lemaitre, koji je čudesno ozdravio zagovorom Bernardičinim. Bilo je u Rimu 15 poslanika iz francuskog parlamenta i 40 liječnika iz međunarodne liječničke organizacije lurdske na čelu s drom Valletom, predsjednikom Liječničkog ureda u Lurdu za ustanovljenje lurdskih ozdravljenja.

Došle su u obilnom broju i časne sestre, drugarice Bernardičine iz reda Kćeri Ljubavi Božje i kršćanskoga nauka, kojima je i sv. Bernardica pripadala. One su došle u velikom broju iz svojih samostana po Italiji i Francuskoj i Africi. Bilo je 150 poglavarica raznih samostana na čelu sa vrhovnom glavaricom.

Časne sestre, drugarice Bernardičine, dale su sv. Ocu lijepi dar, u znak zahvale za proglašenje sveticom svoje Bernardice. One su predale 6 prenosnih oltara za misije, 5 lijepih krušnika za čuvanje sv. Pričesti, 7 kaleža, tri pokaznice (monstrance) i 12 lijepih potpunih misnih odijela sa svim pripacima.

Među brojnim hodočasnicima, koji su došli da proslave sv. Bernardicu, bilo je i četrdesetak njezinih rođaka.

Prepuna je bila crkva sv. Petra u Rimu hodočasnika, koji su već od 6 sati u jutro grnuli onamo i tražili mjesto, s kojeg će promatrati sv. čin proglašenja Bernardice sveticom.

U broju raznih hodočašća, koja su došla da uzveličaju svetu Bernardicu, bilo je: 150 hodočasnika iz Španjolske, 500 iz Belgije, 200 iz Engleske, 150 iz Holandije, 300 iz Njemačke itd.

U posebnoj audijenciji, dao je sv. Otac lurdskom biskupu krunu, koju su talijanski hodočasnici poklonili da se njom okruni kip Bernardičin u Lurdu. Sv. Otac je predavao tu krunu biskupu lurdskome riječima, da mu je drago, što može ovako počastiti „Vašu i Našu dragu Sveticu".

Lurdski je biskup za svoje hodočasnike služio sv. Misu u vatikanskom papinskom vrtu pred spiljom Naše Gospe Lurdske, kamo vrlo često dolazi sv. Otac, da se moli.

Na pročelju veličanstvene crkve sv. Petra visio je veliki i dugački zastor, a na njemu slika Bernardičina u slavi nebeskoj. A divna crkva sv. Petra kupala se u večer u nepreglednom mnoštvu električnih žarulja, koje su bile posute po njoj. Sve je to bilo samo mali prikaz one slave i svijetlosti, koju je jednostavna djevojčica, skromna miljenica Naše Gospe Lurdske postigla u nebu svojim kreposnim životom na zemlji.

Dr P. L.

IZ SRCA KRŠĆANSTVA

1. Otkako je započela Sv. Godina neprestano čitamo o *mnogobrojnim hodočašćima* što stižu u Rim.

Kako je nedavno izjavio jedan od glavnih članova statističkog odbora — dosadanji broj hodočasnika već je premašio ukupni broj hodočasnika iz godine 1925. Tada ih je ukupno bilo 582.234.

2. Od ovih par mjeseci, koji nas još dijele od završetka Sv. Godine bez sumnje je prosinac donio najveći broj hodočašća i to radi *kanonizacije bl. Bernardice Subiru.* Francuska je naravno bila u tim hodočašćima osobito brojno zastupana. Bilo je najavljeno više posebnih vlakova, koje su organizovale različite francuske katoličke organizacije. Jednako su najavljeni posebni vlakovi iz drugih država, iz Belgije, Švicarske, Španije, Engleske, Čehoslovačke. Osim posebnih dovezli su i redoviti vlakovi mnogo hodočasnika iz Italije i inostranstva.

Kanonizacija bl. Bernardice je obavljena na dan 8. prosinca uz veliki sjaj. Vatikanska bazilika bila je taj dan napose bogato iskićena. A kao vrhunac vanjskoga sjaja prigodom kanonizacije rasvjeta kupole sv. Petra.

3. Par dana iza ovih svečanosti, t. j. u utorak 12. prosinca, došao je Sv. Otac ponovno u svečanoj pratnji u baziliku sv. Petra, da pribiva pontifikalnoj *Misi na čast Gospe Gvadalupske,* zaštitnice latinske Amerike.

Tom su se prilikom posebice vršile molitve na čast Gospi od Gvadalupe, da prestanu bezbožni progoni, koji još uvijek pustoše Meksiko.

F. Orlović.

ŠIRITE „NAŠU GOSPU LURDSKU"!

Kršćanska obitelj

POSTOJI LI BOŽJA PROVIDNOST ?

Hladna zimska je noć, i već je prošlo jedanaest sati. Na ulicama lepрša snijeg i pokrio glatko smrznuto tlo bijelim, varavim ruhom. Ne vidi se nikoga više. Skoro nijedan prozor nije više rasvijetljen u ulici predgrađa.

Ipak — tu drhće malo dijete kroz tamu i sniježnu ledenu vijavicu snijega! Djevojčica od možda deset godina. Glavu je umotala u prosti vuneni rubac. A čini se, da pod pregačom nešto pažljivo nosi.

Nastoji, da što brže napreduje na glatkom, snijegom pokrivenom putu i kod toga moli: „Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grješnike. Sada i u času smrti naše Amen. Moli i za moju majku, da ne mora umrijeti. O Marijo, draga Majko Božja, reci samo jednu jedinu riječ dragom Bogu..."

Mukli, nagli krik — dijete leži na zemlji. Glasno zaplače i u svojoj nevolji vikne u noć, nastojeći da se digne sa zemlje. Mala je na skliskom ledu okliznula. Njoj samoj nije pad ništa naškodio, ali je naškodio lijeku, što ga je nosila pod pregačom. Dijete se žalosno u mraku maši za bočicom — razlila se, potpuno je prazna.

Kakva nevolja! O dragi Bože, kako si mogao dopustiti, da se takova šta dogodi? Kod kuće čeka otac kraj bolesničke postelje majke s punim čeznućem na lijek, što je liječnik tako hitno propisao. Majka leži u velikoj vrućici i po prilikama ovisi o lijeku život i smrt!" Dobra pola sata morala je Lenkica u apoteci čekati, dok lijek nije bio gotov. Oh stari je apotekar danas bio tako srdit i zlovoljan, što je morao u tako kasno vrijeme ustati iz kreveta. Što će reći, kad još jednom dođe i mora priznati, da je razlila lijek. Hoće li joj uopće još jedamput praviti lijek. Tako kasno u noći, djevojčici siromaha, o kojima ni siguran nije, da li ga jednom budu mogli isplatiti?

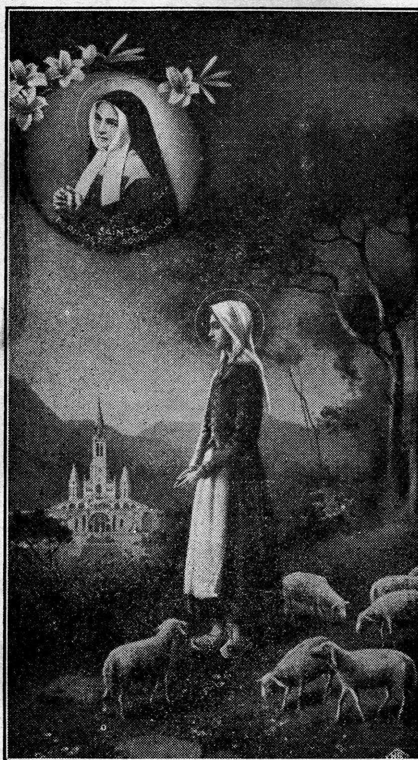
Gorko plačući zastane mala Lenkica za nekoliko časaka, a onda se odlučno vrati u apoteku. „I ako me i tuče", reče ona stisnuvši usnice, „podnosit ću to strpljivo, samo ako mi opet napravi lijek; bez lijeka ne ću kući!"

Opet počne glasno moliti, da se sve dobro svrši kod starog, mrkog muža. „O molit ću ga srdačno za oproštenje", šaptala je, „radi moje nepažnje. I molit ću ga srdačno, vrlo srdačno, da mi opet napravi lijek i da me ne otjera praznih ruku". — Tako se opet uputila prema apoteci.

Tuče pol 12 u noći. Prozori apoteke još su rasvijetljeni. Bogu hvala! Da je Lenkica znala, zašto još imade svijetlo, i kad bi sada mogla vidjeti apotekara!

Ovaj trči kao opsjednut po sobi amo tamo, maše rukama, čupa si kosu i govori sam sa sobom u strašnoj uzbuđenosti. Zašto, što se dogodilo?

„Bože moj, pomozi meni i ubogoj bolesnici!" vikne, lamata rukama i spusti se moleći na koljena. „Nisam to učinio namjerice. O, kad bih samo mogao to promijeniti!" — Sada izvuče recept iz ormara i pilji u njega. — „Ništa" opetovao je muklo: „samo ime stoji na njemu. „Gospođa Ana Muller". Muller, tih ima preko dvadexet u gradu, a nije napisano gdje stanuje. O Bože, neću više biti nestrpljiv radi bolesnika! Samo mi sada pomozi; spasi me od ubojstva, od sramote, od tamnice! Oh, ako ti ne pomogneš, onda sam ove noći ubio čovjeka!" — Vrlo uzrujano briše ledeni znoj sa čela.

BERNARDICA KAO PASTIRICA
I KAO SVETICA

Ubogi je čovjek malo prije u žurbi i nestrpljivosti, a na pola i pospano pograbio krivu bocu, kada je spremio lijek za Lenkicu. Opiumtinkturu imao je dati. A dao je jodovu tinkturu najjače vrste!

„Oh, moja mušterija, moja čast, moja stara glasovita apoteka!" povikne. — On ušuti. Kao „Marijinu apoteku" preuzeo je nekoć kuću, ali je prije nekoliko godina dao odstraniti pobožnu sliku. Mislio je, da će izvjesni prosvijetljeni ljudi radi toga proći kraj njegove kuće i otići u druge apoteke.

„O Marijo, utočište grješnika, utjeho žalosnih, spasenje bolesnih!" šapće on — tihi zavjet mu dođe na usne.

Klinkling!

Slika lijevo:

FRANCUSKI BISKUPI U RIMU NA DAN, KAD JE MALA BERNARDICA PROGLAŠENA SVETICOM

Mehanički otvori starac vrata, jedva zna što čini. — Evo Lenkice na pragu i digne moleći svoje ruke k njemu. — „Ah, dragi gospodine apotekaru, usrdno molim za oproštenje".

„Nisi li ti bila ovdje pred pol sata?"

„Jesam, ali ne ljutite se na me!"

Apotekar ne zna, što dijete s tim hoće da kaže. „Je li možda majka već umrla? Što se dogodilo? Za Boga, govori!"

„Okliznula sam se, gospodine apotekaru i bočica se razbila."

„O drago dijete, ti si anđeo!" dođe sa usta apotekarovih. I blijeda, uboga djevojčica osjeća da je podignuta od ruku srditog čovjeka, a on je čak i poljubi, dok mu se jedna suza spušta preko obraza. Tada je smjesti u svoj meki naslonjač kraj peći. Sipa joj slatke bombone u krilo, više od dvadeset komada, i reče:

„Evo, drago dijete, naslađuj se, ne ćeš morati dugo čekati, dok opet napravim lijek. Nemoj se bojati! Ti si dobro, valjano dijete!"

Tako ljudski i veselo govori on s njom. Je li to još stari, zlovoljni apotekar?! Lenkica je blažena. Opet će dobiti lijek, i draga majčica opet će brzo ozdraviti.

Kad je dijete drugi put ostavilo apoteku, upravo je prolazio noćni čuvar. „Ivo", reče mu apotekar, „Vi ćete popratiti dijete kući! Platit ću Vam! Polnoć je, i nije dobro, da su mala djeca sama na putu". — Čuvar tako i učini.

Kod kuće su dugo čekali na Lenkicu, ali lijek nije prekasno stigao. Pomogao je. Apotekar se bolje upoznao s tom obitelju i potpomagao ju je od tada na svaki način.

Malo tjedana iza toga, opet je njegova apoteka dobila staru sliku Majke Božje, ali novo ofarbanu i lijepo pozlaćenu. Pače stavi i svijetiljku pred nju. Svake subote i svakog blagdana Majke Božje gori od sada pod njom u crvenom staklu bistro svijetlo. A stari se apotekar u strpljivosti i ljubavi prema bližnjemu opet pomladio.

J. Ott.

NAJVEĆA SREĆA

Najveća je sreća — bogatstvo, kazao je prosjak, koji nije imao vlastitog novca ni dobra.

Najveća je sreća — zdravlje, rekao je bogataš, koji je bio uvijek bolestan.

Najveća je sreća — zadobivena bitka, kazao je zapovjednik, kad su ga iza velikog poraza otpustili.

Najveća je sreća — samoća, rekao je čovjek, nakon toga, što mu je u društvu do smrti dosadilo.

Najveća je sreća — sloboda, uzdisao je kažnjenik.

Najveća je sreća — tiho mjesto u toploj kaznioni, rekao je čovjek bez krova.

Najveća sreća — sastoji se u našoj ljubavi, šaptao je ljubavni par prije svadbe.

Najveća je sreća — nemati muža, uzdisala je supruga, koju je njezin muž bacio pod stol.

Najveća sreća — mora da je brak, tužila se stara djevojka, koja nije našla muža.

„Najveća je sreća — moje dijete!" rekla je mati. I držala ga je na srcu i poljubila je svoju čistu, lijepu, neusporedivu sreću.

Najveća je sreća — u sjedinjenju s Bogom, rekla je bogoljubna duša i digla je oči k nebu, gdje je onaj, koji je dio njezinog srca i koga joj se nikada ne može oduzeti.

*

Moj kršćanine, u čemu ti tražiš svoju najveću sreću? Gledaj, da ne trčiš za varavom svjetlošću, koja se uskoro ugasne, nego želi čistu, svetu, vječnu sreću u Bogu.

J. Ott.

NASTRADAO

Ljetni je dan popodne. Sunce jako žeže. Na podnožju brežuljaka steru se livade. Ljudi u bijelim gaćama i košuljama kupe sijeno. Znoj curi. Oni za to slabo mare. Blagi povjetarac popuhava. Gali im vrućinu. Na zapadu se pojavljuje oblak. Diže se sve više. Biva sve gušći. Najednom zastre sunce. Nebo je doskora zastrto crnim oblacima. Seljaci se žure.

— Žurimo se. — Grmi.

— Gospode, smiluj nam se.

Munje se bacaju. Grmljavina se približuje. Na jednom kupu sijena stoji čovjek. Brzo i snažno skuplja sijeno u gomilu. Još malo i gotov je. Pogleda na nebo. Prezirno se nasmije.

— Hej, sveti Ilija, ne ćeš mi ništa naškoditi. Gotov sam. Stotinu da vas takovih dođe.

Najednom munja sijevne. Uz silan prasak stog sijena plane. S njim pogine i čovjek...

— Prst Božji — šapuće narod. „Bog ga je kaznio zbog ruganja!"

Karlo Ivančić.

Gospa dobrog savjeta

UMJERENOST U JELU I PILU

Ovdje nije govor o onima, kojima se može nadjeti pridjevak izjelica i pijanica, jer to su ljudi, koji ovim načinom vrijeđaju Boga Gospodina i time griješe. Govor je o umjerenosti, u koliko je ona sredstvo napredovanja u duhovnom životu. Ovakva umjerenost kroti naša sjetila, pa tako izvrsno služi na putu savršenstva.

Gospodar prirode je tako odredio, da mi ljudi moramo jesti i piti, hoćemo li uzdržati svoj zemaljski život. To je dakle zakon naravi. Stvoritelj je zato usadio u naše tijelo i zahtjev za jelom i pilom, glad i žeđu. Jedno nas i drugo nuka, da tijelo okrepimo hranom i pićem. Bog je također onaj, koji je u raznovrsnu hranu i pilo usadio i prijatan okus, koji će čovjeka privući, da uzme jelo i piće. Sve je to dakle premudra odredba Božja. Košto mnogo drugoga tako su ljudi i u tom pogledu često zastranili i neprestano vređaju zakone Božje, koje im pokazuje razum i sveta vjera. Neki se zato laćaju preobilnih porcija hrane ili pila, drugi će uživati u neumjerenom traženju izabranih jela i pića, treći će se dati na tako naglo jedenje i pijenje, da u tom prilikuje zvijeri, a ne razumnom čovjeku. Vlada se tako kao da mu je u onoj čaši i na onom tanjuru sva njegova sreća, što više njegova svrha, a ne samo obično sredstvo za uzdržavanje ovozemskoga života. Na taj način čovjek griješi. Time vrijeđa lakim ili teškim načinom samoga Gospodina. Neumjerenjaci dožive obično i na ovom svijetu kaznu Božju za svoje grijehe. Posljedica neumjerenog uživanja jela i pila jesu razne bolesti. Neumjereno uživanje mesa obično rađa raznim reumatičnim bolestima, poremećenjem probavnih organa i šećernom bolešću. Prekomjerno uživanje alkoholnih pića truje živce.

Kršćani katolici, koji teže sa savr enstvom ne će neumjerenošću uopće sagriješiti. Kod njih prevladava i mora prevladavati protivna krepost umjerenost. U toj se kreposti takav čovjek izbježbao i neprestano je provodi u život kao izvrsno prokušano pomagalo na putu savršenstva. Nitko, pa ni svetac ne može ne osjećati prijatan okus jela i pila. Tijelo imade svoja sjetila i ona djeluju. Kao što zdravo oko uz djelovanje svijetla nužno vidi predmete oko sebe, tako i jezik osjeća prijatan okus pojedinih jestvina. U tom eto lijepe prigode za svladavanje samoga sebe. Čovjek, koji želi umjerenošću u sve to veću blizinu s Bogom, taj će prema okolnostima svoga života tražiti ona jela, koja su potrebna za uzdržavanje tijela. Tako će kod svakoga jela pokazati, da je čovjek, a ne životinja, dapače time će svoju hranu začiniti odricanjem, i tako je posvetiti i upraviti k onomu, što je vrhunaravno. Na to je najbolje misliti već kod one kratke molitve prije jela. Čovjek, koji teži za savršenstvom rado će se dati i na dragovoljni post i nemrs. Post će urediti prema načelima razboritosti. Mora naime imati na pameti i uzeti u obzir okolnosti, u kojima živi. Misliti mora na svoje zdravstveno stanje i dužnosti svoga staleža. Prema tim načelima, obavit će rado svaki onaj post, koji mu propisuje crkveni zakon, a osim toga će si od vremena do vremena i sam naći koji još posni dan u godini. Još će više paziti na nemrs. Poznato je naime, da mesna hrana nije neophodno potrebna za svakoga čovjeka. Uživamo je vrlo rado, jer je tečna. U tom pogledu može se čovjek i te kako lijepo vježbati u odricanju. Napušta mesnu hranu, koja mu godi, pa uzima bezmesnu hranu. Što se tiče pila, u tom su još više otvorena vrata odricanju i samozataji. Većem dijelu ljudi godi čaša dobroga vina. Nema u tom samo po sebi grijeha, niti ga može biti. Eto dakle prigode za odricanje. Čovjek napušta vino, koje mu godi, pa uzima vodu. Glavno je za tijelo, da mu se namakne potrebna tekućina, a za dušu, da se takvim odricanjem približi k Bogu. Što više i u samoj se vodi može provoditi samozataja. Čovjek uzme nešto manje, nego li želi, ili nešto kasnije, nego li bi htio. U tom je korisno svladavanje.

Umjerenost u jelu i pilu je doista snažno pomagalo na putu savršenstva. **Dr D. Hren.**

Slika desno:

FRANCUSKI PARLAMENTARCI NA PROSLAVI KANONIZACIJE MALE BERNARDICE U RIMU

Lurdska čudesa

NAJNOVIJA OZDRAVLJENJA U LURDU.

Poznato je, s kolikom točnošću, oprezom i strogošću postupa Liječnički ured u Lurdu u potvrđivanju lurdskih čudesa. Tu sudjeluju liječnici, bezvjerci i vjernici, Francuzi i inostranci. Nikome se ne krati pristup u ured i uvid u odnosne spise i dokaze.

Taj je ured nedavno i opet službeno priznao dva nova slučaja, koja se po prirodnim zakonima ne mogu da protumače.

1. Slučaj gospođe Vignes.

Gospođa Vignes (Vinj) iz Morangis (Moranži, Seine et Oise) iz Francuske bolovala je na otvorenoj plućnoj sušici i na tuberkuloznoj upali trbušnice. Po mnijenju liječnika svaka od ove dvije bolesti bila je smrtonosna. Lanjske godine 29. kolovoza donijeli su je u Lurd. I kad se okupala u lurdskoj vodi, onoga je časa potpuno ozdravila. Poslije godinu dana, u kolovozu, kao i lani došla je u Lurd pred liječnički savjet, koji je jednodušno izjavio, da se ovo ozdravljenje ne može naravno protumačiti.

2. Slučaj raka na želucu.

Gospođa Grassi iz Marseille (Marsej) bolovala je od raka na želucu. Već su je liječnici dva puta operirali (1926. i 1928.). Godine 1929. odnijeli su je s francuskim narodnim hodočašćem u Lurd, već na umoru. U Lurdu se međutim nije ništa osobita opazilo. Ali na povratku iz Lurda, za vrijeme samog putovanja, osjetila je znatno poboljšanje, koje ju je dovelo do ozdravljenja. Od onog vremena, naime od godine 1929. do danas 1933. potpuno je zdrava. Oprezni su liječnici istom ove godine proglasili, da se ni ovaj događaj ne može prirodno protumačiti. Odgađanje liječničkog suda, za godinu ili više vremena, u savezu je s njihovom znanstvenom i objektivnom metodom ispitivanja. Međutim običnim ljudima i vjernicima, bilo je već davno poznato, da je gospođu Grassi Majka Božja Lurdska čudom ozdravila.

3. Duševno ozdravljenje engleskog protestanta u Lurdu.

S francuskim narodnim hodočašćem iz Beauvaisa (Bovea) u rujnu godine 1933. nalazio se je među bolesnicima mladi Englez, Ivan Cooper (Kuper), sa slomljenom hrptenjačom. Nesreća ga je zadesila pri nesretnu padu s konja. Hodočašću se je priključio samo nagovorom svoje žene, koja je katolikinja. Hodočasnici, a osobito časne sestre brižno su pazile na bolesnog stranca. Iskazi bratske ljubavi tako su djelovali na mladog Engleza, da je zaželio postati katolikom i to u samom Gospinom gradu Lurdu. Želji mu je bilo udovoljeno, jer je u katoličkoj vjeri već bio poučen. Njegova ga je žena u njoj odavna poučila.

Na dan kad je primio sv. Krštenje i sa svojom se ženom katolički vjenčao starješinstvo bolnice, u kojoj se bio zaklonio, priredilo mu je veliko slavlje. Iako je toga dana osjećao boli po običaju, ipak je bio vrlo radostan. I u tome svetome raspoloženju rekao je sestri, koja ga je dvorila: „Zahvaljujem Bogu, draga Sestro, iz dna duše za ovu kušnju, koju mi je poslao, što sam po njoj doživio božansku radost, da sam katolik.” Ovakva milost Majke Božje Lurdske korisnija je i spasonosnija bila za mladoga Engleza Coopera i od tjelesnog zdravlja. To je bolesnik vrlo dobro razumio, pa je Bogu i Majci Božjoj ganuto zahvaljivao.

Širom svijeta

Terezija Neumann i Sv. Otac. Poznata je briga Terezije Neumann za Sv. Oca i Crkvu. Župnik Hugo Holzamer iz Elzasa boravio je 1931. godine 4 mjeseca u mjestu Konnersreutu. Dugo vremena nije imao Hugo Holzamer prilike da se sastane sa Terezijom Neumann. Tek u četvrtak 16. jula mogao je s njome govoriti u prizemlju roditeljske kuće. Terezija ga kod dolaska učtivo pozdravi. Bila je blijeda i nešto zbunjena. Baš je sad bila u nerazjašnjenoj bojazni za sv. Oca. Kad su sjeli, govorila je o svojoj bojazni za sv. Oca i držala je, da se on mora nalaziti u velikoj opasnosti ili nevolji. Obećala je, da će za Papu prikazati svoje muke, koje će u petak u 11 sati noću nastupiti. Ona zamoli svog posjetioca, da joj pomogne. Župnik se još više začudi, kad mu Terezija preda misni stipendij, te ga zamoli, da u jutro odčita sv. Misu na oltaru sv. Terezije u nakani za sv. Oca, što joj svećenik rado i obeća. Tada je Terezija još malo govorila o dužnosti svećenika i vjernika, da se revno mole za nadpastira. Drugi dan držao je svećenik Misu na oltaru sv. Terezije, kako mu je bilo naloženo. Oko 9 sati smio je k Stigmatiziranoj da ide. Domaći župnik Nabor pusti ga k bolesničkoj postelji. Dopustio mu čak, da se dotakne ruke njene i da stavi prste u ranu njene ruke. Tad se dogodi nešto neobično. Terezijina su osjetila u ekstazi bila vezana i nije mogla osjećati vanjskih stvari. Najednom usklikne: „To je onaj; nije on to zaboravio!” Mislila je na sv. Misu, koju je u jutro čitao po njenu nalogu za Pija XI. U subotu javile su novine, da je pred večer 17. jula u Petrovoj crkvi u Rimu nađen pakleni stroj i srećom je uklonjen. U noći eksplodirao je u vatikanskim vrtovima i dalo se slutiti, u kolikoj je opasnosti bila crkva sv. Petra, Vatikan i sv. Otac. Riješena je dakle tajna Terezijine bojazni. Bog je uništio planove pakla po molitvi, žrtvi i mističkoj patnji slabe djevice iz Konnersreutha.

S. Blašković.

Oprosna molitvica k presv. Otkupitelju. — Molimo Te, pomozi svojim slugama, koje si dragocjenom krvlju svojom otkupio. — Sveti je Otac odobrio uz ovu molitvicu oprost od 300 dana. (S. Poen. Ap. 23. marta 1933; A. A. S. XXV. 172).

TKO LJUBI I ŠTUJE NEBESKU GOSPU,

darovat će barem 10 Din za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Darovi se šalju na Društvo sv. Jeronima. Svaki takav darovatelj dobiva na dar sličicu s cvijetom iz Svete Zemlje.

Slika desno:

LURDSKI BISKUP GERLIER SLUŽI SV. MISU U ŠPILJI GOSPE LURDSKE U VATIKANU PRIGODOM PROGLAŠENJA MALE BERNARDICE SVETICOM

BORAC KRISTOV

(Nastavak)

SAVJET POGANSKIH BOGOVA

U početku vladanja cara Dioklecijana kršćani žive u miru. Obraćenja su sve veća. Narod upravo hrli u Crkvu Kristovu. Poganskim svećenicima je to krivo. Oni sve manje dobivaju prihoda. Težak im je život. Kršćani navaljuju na njihova božanstva. Dokazuju isprazost vjerovanja u kamene bogove. Njihova proricanja ruglu izvrgavaju. Ovi se srde. Mrze kršćane. Vrebaju svaku priliku da se dignu protiv njih. Napose gledaju uplivne ljude predobiti za sebe protiv sljedbenika Isusovih.

— — —

U carskom dvoru u Nikomediji sjede u jednoj sobici cesar Galerije i majka mu Romula. Oboje su pogani. Živo se razgovaraju.

— Sine, mene zabrinjuje širenje kršćana. Oni osvajaju po malo carstvo. Njihove se crkve slobodno grade. Ljepotom svojom takme se s našima hramovima. Skoro su uvijek pune svijeta. Naši hramovi su pusti i prazni. Mene je strah, da nam se naši bozi ne osvete.

— Ne boj se, majko! Kršćani nijesu opasni za nas. Bogovi sami neka sebe brane, ako se boje kršćana.

— Kršćani se sve više šire. To je opasnost za nas. Oni bi mogli jednog dana dići bunu i izabrati sebi za cara kojega kršćanskoga časnika.

— To se sve ne će usuditi učiniti.

— Sada se još ne usuđuju, jer su u manjini. Kada malo ojačaju oni će se već dići.

— Vlast je u našim rukama. Nema bojazni.

— Varaš se, sine. Oni se već spremaju za borbu.

— Što? Kršćani spremaju bunu?

— Da.

— Otkuda znaš?

— Danas je kod mene bio svećenik Saturno. On ti silno štuje moju zaštitnicu Cibelu. Taj čovjek zna sve. Usto bistro gleda oko sebe.

— Što ti je govorio?

— Upozorio me na opasnost, koja nam se sprema. Kršćani sve više odilaze u službu Konstancija Klora. On je vrlo sklon kršćanima. Ovi ga mogu jednoga lijepog dana proglasiti carem.

— Prevelike su kukavice kršćani, da to učine.

— Nisu, sine. Oni upravo ludo hrle u smrt za svoju vjeru. Svoj ustanak će tumačiti kao borbu za svoje svetinje. Ti ćeš izgubiti prijestolje.

— Što? Zar ja da ne budem car? Tako mi svih naših bogova, majko, kunem ti se, da ću uništeti kršćanstvo.

— Bogovi neka te prate u tvom radu, sine moj! Samo se žuri. Čim prije ih uništiš, tim bolje za nas.

— Tako je. Odmah evo idem reći Dioklecijanu, neka učini kraj kršćanstvu.

Galerije odilazi. Romula se blaženo smije. Uspjela je. Njezin sin će uništiti kršćane i sebi stalno osigurati prijestolje...

— — —

Dioklecijan leži u svojim odajama. Malo dremucka. Odmara se. Raskoš je tu. Najskupocjenija krzna i sagovi. Mjedeni stalci za svijeće urešeni raznim draguljima. Stolci od slonove kosti. Sve srebrom i zlatom ukrašeno. Sve se blista i prelijeva u sjaju sunčanih zraka, što prodiru u sobu. Car nemirno leži. Vrti se na svom ležaju. U sobu ulazi Galerije. Car skoči na noge:

— Tko je?

Prestrašeno ga promatra.

— Božanski care, ja sam.

— Ti si, Galerije. Što želiš?

— Zar je gdje buna nastala? Urota se otkrila? Proglasio se tko carem? Govori! Govori brzo, Galerije!

— Svuda vlada mir i red pod tvojim moćnim žezlom.

— Što onda želiš?

— Radi se o kršćanima.

— Što je s njima?

— Oni odilaze u službu Konstancija Klora. On im je sklon. Brani ih od pogana. U službu prima. Povjerenje ima u njih... To je opasnost za nas. Oni se svuda šire. Svagdje ih ima. Konstancija mogu proglasiti carem, a tebe sasvim uništiti, božanski care!

— Što? Što govoriš? Oni bunu spremaju? Dižu se protiv mene?

— Da.

— Smrt! Smrt njima!

— Treba ukaz o tome!

— Je li vojska vjerna?

— U vojsci ih ima...

— Lagano treba raditi, Galerije! Kršćanin vojnik se ne će boriti protiv svojih drugova... Oprezno i mudro treba raditi... Bune veliš još nigdje nema?

— Nema.

— Onda ima vremena! O svem ću još dobro promisliti.

Galerije nije uspio. Ljutit odlazi od cara.

* * *

Dok su se Dioklecijan i Galerije razgovarali, klicala je Romula od ushita. Vrti se po sobi. Gleda kip božice Cibele.

— Kako će ti biti mio negdje ovaj čin, Cibelo, zaštitnice moja! Zatim se tiho došulja do druge sobe. Otvori vrata. Zove:

— Saturno! Saturno!

— Tu sam, prejasna Romulo! — odziva se tiho.

— Brzo dođi unutra. Sve je u redu.

U sobu ulazi poganski svećenik. Odmah je pita:

— Hoće li izdati proglas protiv kršćana?

— Hoće, Saturno! Ne boj se! Moj sin Galerije oborit će u prah i pepeo kršćanskoga Boga Krista.

— Neka samo junački udari na tu gamad. Bogovi će ga ojačati.

— To će biti najljepša čast našim bogovima, što im možemo prirediti.

— To će biti doista sjajna pobjeda, ne samo naša, njihovih službenika, nego u prvom redu samih bogova.

— Oni neka blagoslove naš rad! Neka nam i pobjedu dadu!

— Pobjeda je sigurno naša.

— Tko zna? Pitanje je, da li je božica Sudbine uz nas?

— Jest. Prosudi evo sama. Mi imamo većinu u narodu. Još nisu uspjeli službenici raspetoga Nazarenca osvojiti i zaluditi sav narod. Ne. Još ima gorljivih pristaša i boraca za slavu naših bogova... Mi smo se sada svi složili.

— Tko to svi?

— Mi svećenici — sluge besmrtnih bogova. Mi smo se svi svećenici sada skupili u jedno društvo. Svaki ima svoj određeni posao. Svi radimo kao jedan. Sav naš rad uperen je protiv pristaša Isusovih. Mi smo u naše redove okupili sve mudrace naše, koji se sada bore protiv kršćanstva. Nama je čak uspjelo i svađu među samim kršćanima izazvati.

— Što to veliš, Saturno? Zar nisu oni svi kao jedan?

— Nisu. Niti će ikada biti... Sve što ljudi rade, to ima svojih protivnika. Nema ništa na svijetu u čemu bi se svi ljudi slagali. Svaki čovjek hoće da ima pravo. Mnogi si utvara da je on najmudriji, a drugi ne znaju ništa. Zavist vlada u srcima ljudskim. Gdjegod ima ljudi, tu ima i ovih mana. Tako i među kršćanima. Nama je uspjelo navući novo krštene pogane da u borbi protiv nas uzmu neke izraze iz naše filozofije (mudroslovlja). Ovi su nam uspjeli. U dokazima za ispravnost svoje vjere uzimaju krive izraze iz mudroslovlja. Njihovi se biskupi dižu protiv novotarija. Ovi se brane. Nastaju svađe.

— To sve ti vodiš, Saturno! Kako si ti pametan čovjek.

— Istina je, Romulo. Sve vodim ja. Bogovi su me za to izabrali. Ja sam slijepo oruđe u njihovim rukama.

— Mrzim kršćane, jer nište slavu naših bogova, koji su bili milostivi i dali svoju pomoć, da čitav svijet dođe u ruke rimskih vladara.

Iz vana se čuju koraci.

— Pst...

— Koraci...

— Netko dolazi.

— To će biti Galerije.

— Idi, Saturne! Javit ću ti o njegovu uspjehu.

Saturno se tiho izvuče iz sobe. Romula udobno sjedne. U sobu ulazi Galerije. Ljut je. Mrk.

— Što je sine?

— Ništa. Stari konj Dioklecijan, veli, da će još o tome razmišljati.

— Tu nema šta razmišljati. Treba samo udariti po njima.

— Sve će biti, majko! Tako mi Jupitra, ako ne oborim kršćane u prah i pepeo. To mi je odsada jedina briga u životu.

Romula se sva raznježila od ushita. Poljubi sina u usne.

— Svaki dan ću navaljivati na cara, da izda ukaz protiv kršćana.

* * *

— Božanski care, obračunaj već jednom s tim kršćanima.

— Kako? Na koji način, Galerije?

— Progonima.

— To znači prolijevati krv ljudsku. Ne. Ja imam drugu osnovu.

— Koju, divni care?

— Kršćani se pokoravaju biskupima. Oni imadu nekakove svoje svete knjige. U njima se nalazi njihova nauka. Te svete knjige dat ćemo spaliti. Tim ćemo spriječiti daljnje širenje kršćanstva. Ujedno ćemo porušiti i sve njihove crkve.

— To nije dosta.

— Za sada je dosta. Kasnije možemo pooštriti mjere. Sada samo moram pitati bogove za savjet u toj stvari.

— — —

Odgovor bogova je bio:

— Care, bogovi se srde, što okli evaš istrijebiti kršćane s lica zemlje! Žuri se! Inače će te oni kazniti...

(Nastavlja se.)

Karlo Ivančić.

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

O DRUGOJ OBLJETNICI LURDSKE PROSLAVE

Dne 11. veljače proslavit ćemo u malom Svetištu u Zagrebu po drugi put blagdan Majke Božje Lurdske, kojoj je posvećeno. Lanjske smo godine u istom otvorenom Svetištu po prvi put to učinili, a s takvim uspjehom, da nam je još živo u pameti to prvo lurdsko slavlje u Zagrebu.

Vjersko oduševljenje, ljubav k Bijeloj Djevici, pristup k svetim sakramentima pokore i pričesti, hiljade učesnika na večernjoj procesiji sa svijećama, lurdske pjesme što su ulicama ovog najnovijeg dijela Zagreba odjekivale, ona uvijek nova i nova mnoštva što su žarkim molitvama opsjedala oltar Majke Božje Lurdske u Svetištu, sve je to pokazalo, koliko je kod zagrepčana uvriježeno štovanje i ljubav k Lurdskoj Djevi.

Lurdska je lijepa proslava dala poticaj za akciju oko gradnje novog, velikog Svetišta u čast Majke Božje Lurdske, koje bi trebalo da odgovara njezinoj slavi i ljubavi, što je Zagrepčani prema njoj goje, pa je u travnju zapolčea akcija za sabiranje doprinosa za potrebe sadašnjeg i za izgradnju novog Svetišta.

Bilo je ljudi, koji su nas od te akcije „prijateljski" odvraćali. Upozorivali su nas na gospodarsku krizu, koja je i u Zagrebu vrlo teška. Spominjali su mnoštvo drugih sabiranja, akcija, ustanova, društava, koji da su već dojadali onima koji davaju.

Kad bi bilo dopušteno usporediti naš čedan pothvat s onim velebnim u Lurdu, bilo bi dakle nešto slična, kao pred 75 godina, kad je u Lurdu Marijina siromašna i neugledna glasnica Bernardica došla s porukom, da se u samotnu i divljem predjelu Masabjelskih hridina sagradi Mariji crkva i da narod onamo dolazi u procesijama.

U našim se nadama i u našem pouzdanju u pomoć Majke Božje Lurdske ni mi nismo prevarili.

Jest, očito je, da je Marija pomogla.

Kako drukčije da se protumači, što su nas Zagrepčani objeručke primili, kad smo na njihova vrata pokucali ?

Ma da zbog pomanjkanja sila nismo dospjeli da pokucamo nego samo na neka vrata, u 9 prvih mjeseci, do svršetka prošle godine, Svetište je Marijino darovano jednokratnim ili višekratnim milodarom sa strane nekoliko stotina zagrebačkih obitelji, a skoro 1500 drugih zagrebačkih obitelji prijavilo se je za redovite mjesečne doprinosnike Svetišta.

U današnjim teškim vremenima to je svakako uspjeh. — Neka je Mariji hvala!

Ne davaju samo obitelji iz neposredne okolice Svetišta, nego iz svih dijelova grada Zagreba, pa i onih najudaljenijih. Ne doprinose samo bolje stojeći, nego s veseljem pružaju svoj mjesečni obol i oni, koji ga sebi od grla otkidaju. Nisu s vremenom neki ohladnili, kao što se je, po ljudsku sudeći, bilo bojati, nego su i u novoj godini čudotvornoj Majci Božjoj Lurdskoj ostali vjerni svi lanjski doprinositelji.

Zaista ni Ona njima ne će ostati dužna!

Istina, pojedini doprinosi još ne glase na veće nego u glavnom na male, čedne iznose. Međutim to ne umanjuje našega veselja, a potiče nas na još veće pouzdanje u Marijinu pomoć.

Gdje je mnogo i to siromašnijih darovatelja, tu je ne samo i mnoštvo zasluga pred Bogom, nego i mnogo prijatelja koji za uspjeh našeg svetog pothvata m o l e.

Stoga se i jest broj mjesečnih doprinosnika u novoj godini povećao i još uvijek se povećava. Stoga se i jest počela javljati i pokrajina i tražiti, da naše Svetište postane općim hrvatskim zavjetnim Svetištem u čast slavne Majke Božje Lurdske, čije je štovanje među Hrvatima tako rašireno. Molitvama stotina i stotina naših prijatelja, Marijinih štovatelja dugujemo i za najnoviji pokret, naime za prijavljivanje uvijek novih povjerenika i povjerenica iz pojedinih gradova, varoši i sela, koji su pripravni da za Svetište sakupljaju doprinose, da s apostolskim žarom šire štovanje Majke Božje Lurdsjke i rade oko širenja „Naše Gospe Lurdske".

A još kad se doskora, ako Bog da, na hiljade i hiljade budu mogli brojiti oni, koji će za hrvatsko lurdsko Svetište moliti, agitirati i doprinositi!

Majka će Marija, uvjereni smo, još darežljivija biti.

Doći će, doći ne samo još mnogi mali doprinosnici, nego i utemeljitelji i dobrotvori i v e l i k i darovatelji, v a n r e d n i iznosi, pokloni i ostavštine, pa će jedni i drugi omogućiti, da **u našem Zagrebu Bezgrješnoj Djevici, Majci Božjoj Lurdskoj podignemo zavjetan hram dostojan Njezine slave i naše hrvatske zahvalnosti. A Ona će nas još obilnije milostima i darovima prosipati.**

To molimo, to isprosimo na blagdan Majke Božje Lurdske, prigodom druge Njezine proslave u našem dragom Zagrebu, a sedamdeset i šeste od Njezina slavnog ukazanja u Lurdu.

GODIŠNJICA LURDSKOG UKAZANJA

Oko podne 11. veljače navršit će se 75 godina što je Bernardica Soubirous (Subiru) pošla da sabere suha granja uzduž rijeke Gave.

Kad je došla do Masabjelske hridi poče izuvati čarape da pregazi mlinski kanal.

Najedamput začu veliku huku, kao šum oluje. Ogledne se odmah na sve strane, ali ne opazi ništa. Na topolama se uz rijeku nijedna grana nije njihala. Pomisli da se je prevarila, pa nastavi da se izuva. Ali odmah začu istu huku. Uplaši se, ustane i pogleda lijevo i desno oko sebe... I opet sve mirno oko Gave.

Ali što je ono tamo s onu stranu kanala ? Divlja ruža na otvoru Masabjelske špilje giblje se kao da jak vjetar njome njiše.

Dok nije dospjela ni da se tome začudi, eto pred njom čudna prizora. Na otvoru se stijene pojavi zlatan oblak, a iznad divlje se ruže pokaza divna žena.

„Bila je mlada i lijepa", pripovijedala je kasnije Bernardica. „Tako lijepa, kakove ljepote nisam nigda vidjela. Gledala me je, smiješila mi se je i pozivala me je, da joj se bez ikakva straha približim. I zaista ja se više nisam bojala. Činilo mi se je, da ne znam gdje sam."

I nehotice djevojče posegne za svojom krunicom i pade na koljena.

„Gospa me je pustila da je sama izmolim. Ona je doduše među svojim prstima prebirala zrna svoje krunice, ali nije ništa izgovarala. Samo je nakon svake desetice skupa sa mnom govorila: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu!"

„Kad se je krunica svršila, Gospa se povuče u nutrinu špilje i zlatni oblak iščeznu s njom."

Tako je ova svijetlost nebeska išla pred njom kad se je pokazala, a jsjaj joj se još poslije vidio, kad je iščeznula, kao što se sunčano svijetlo pokaže prije ishoda sunca, a sjaj mu se vidi, kad sunce već zađe na zapadu.

A evo kako je Bernardica opisivala divnu Gospu: „Gospa izgleda kao djevojče od šesnaest do sedamnaest godina. Ima bijelu haljinu pripasanu plavim pojasom, koji se spušta niz haljinu sve do nogu. Na glavi joj je bijela koprena kroz koju je teško zamjetiti vlasi i pada straga te pokriva ramena i spušta se niz leđa sve do ispod pasa. Bose noge koje većim dijelom pokrivaju donji nabori haljine, imaju svaka na kraju po jednu zlatnu ružu. U desnoj ruci drži krunicu sa bijelim zrnima, a zlatni joj se lanac blista kao ruža na njezinim nogama".

MAJKO BOŽJA LURDSKA, MOLI ZA NAS!

Moli za nas, neokaljana golubice, draga Majko Božja Lurdska, koja si jedina među tolikim sinovima ljudskim od prvog početka Začeća svoga Bogu mila bila.

Moli za nas neokaljani stvore, lijepa Gospo Bernardice male, koja si od početka svoga našla mir i okusila blagodati njegove.

Moli za nas, neokaljana Kraljice nebeska, jer u tebi spoznajemo najčišću i najljepšu sliku prečistoga Boga.

Moli za nas, neokaljana Kraljice zemaljska, jer si od prvog početka svoga zemlju razblažila miomirisom izabranih kreposti svojih.

Moli za nas, neokaljana Kraljice pakla, koja si od početka života svoga pogazila svojom prečistom nogom sotonu i još ga sada svojom petom po vasionom svijetu a osobito u Lurdu, tlačiš.

Moli za nas, neokaljana prvorođenice Očeva, koju je od vjekova vječnih promatrao i zavolio, jer je vidio u jedno sakupljene sve savršenosti i ljepote koje se je udostojao udijeliti svim drugim stvorovima svojim.

Moli za nas, neokaljana Majko utjelovljena Riječi, koja je u tebi našla vjernu i dostojnu drugaricu poslanja svoga.

Moli za nas, neokaljana anđeoska Kraljice, jer si čistoću anđela samo Ti nadvisila.

Moli za nas, neokaljana Kraljice svih svetaca, koji poslije Boga u Tebi priznaju uzrok slave svoje, radosti svoje i blaženstva svoga.

Moli za nas, neokaljana Proslaviteljice Oca, koji je po Tebi primio molitve, poklone, žrtvu Boga-čovjeka.

Moli za nas, neokaljana Proslaviteljice utjelovljene Riječi, o čijoj žrtvi samo Ti možeš reći od kolike je ona moći.

Moli za nas, neokaljana proslaviteljice Duha Svetoga, koji je po Tebi postao počelom božansko-čovječanske osobe, Sina Božjega.

Moli za nas, neokaljana posrednice svega čovječanstva, koja mu otvaraš riznicu Božjega nilosrđa i ublažuješ srdžbu Božju.

Moli za nas, neokaljana Majko i Gospođo naša i isprosi nam od Isusa milost, da živimo bez grijeha i umremo u njegovoj svetoj ljubavi.

Mila Majko Božja Lurdska, čuvaj nas, štiti i brani. Spasi rod nam dragi. U ovim burnim danima budi moćnom pomoćnicom sv. Ocu Papi, našim biskupima i svim apostolskim dušama među Hrvatima.

O Tvom te blagdanu, Lurdska Djevice, posebno molimo, učini nas dostojnima da Ti u našem Zagrebu podignemo hram dostojan Tvoje slave i naše hrvatske zahvalnosti!

VIJESTI IZ SVETIŠTA

SLIČICE I MEDALJICE. Sličice Majke Božje Lurdske iz Svetišta, s molitvicom:
veće 100 komada 50 Din;
manje 100 komada 40 Din.

Medaljice Majke Božje Lurdske od aluminijuma: 10 komada 5 Din.

Naručuje se kod uprave Svetišta Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.

LURDSKA VODA. Omanja pošiljka je stigla. Ko je treba, neka se javi upravi Svetišta u Zagrebu. Od ove pošiljke možemo da pojedincima ustupimo po jednu malenkost.

SVETE PRIČESTI. U malome Svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu bilo je u godini 1933. svetih pričesti 24.786. U nedjelje i blagdane za vrijeme devetnica, u prve petke, u duhovnim vježbama, na sastancima Trećega Reda održano je u godini 1933. u Svetištu 305 propovijedi i govora.

TOPLA MOLBA MARIJINIM ŠTOVATELJIMA. Pobožne štovatelje Majke Božje Lurdske toplo molimo, da na njezin blagdan 11. veljače pristupe k sv. pričesti i namjene je, ako im je moguće, za izgradnju našega hrvatskog zavjetnog Svetišta. Unapred svima hvala, a od milostive Majke Božje Lurdske obilna plaća. **Uprava Svetišta.**

PRISTUPITE U ČLANSTVO SVETIŠTA!

Hrvatsko zavjetno svetište u čast Majke Božje Lurdske izgradit će se u Zagrebu milodarima vjernika i vjernica, koji mogu biti:

Počasni članovi ili članice radi zasluga za izgradnju Svetišta.

Utemeljitelji ili utemeljiteljice, ako uplate barem 10.000 Din.

Dobrotvori ili dobrotvorke, ako uplate barem 1.000 Din.

Uplate utemeljitelja i dobrotvora mogu slijediti i u mjesečnim obrocima kroz jednu godinu.

Podupirajući, ako uplaćuju mjesečno od 20 do 100 Din.

Doprinosnici ili doprinosnice, ako uplaćuju mjesečno 5 do 10 Din.

Prigodni, ako uplate bilo koji iznos. Neki će to činiti iz ljubavi i štovanja prema Majci Božjoj Lurdskoj. Neki još i u svrhu da od nje isprose kakvu milost ili u zahvalu za već primljenu milost.

Za razne vrsti članova bit će izrađene ukusne diplome sa slikom Majke Božje Lurdske, koje će se moći uokviriti da budu trajna uspomena za dobrotvore Svetišta.

Sve uplate i doprinosi šalju se čekom Svetišta br. 32.153 ili na adresu: **Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13.**

*

SVAKO MJESTO SVOGA POVJERENIKA!

Štovatelji Majke Božje Lurdske mnogo mogu doprinijeti izgradnji hrvatskog Zavjetnog Svetišta u Zagrebu u čast Majke Božje Lurdske, ako se prijave kao povjerenici Svetišta. Njihova je zadaća da u čast Majke Božje Lurdske u svome selu, varoši ili u svojoj ulici sakupljaju članove i doprinose za izgradnju našega Svetišta. Prijave treba slati na: **Hrvatsko Zavjetno Svetište Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanićeva 13,** koje povjerenicima daje sve potrebite upute, ovlaštenje i potrebite blokove za sakupljanje doprinosa.

MILODARI ZA GRADNJU HRVATSKOG ZAVJETNOG SVETIŠTA MAJKE BOŽJE LURDSKE

PRIGODNI DOPRINOSI:

Zagreb: Predanić Marija 15. Vrbanić Vera 30. Kutnjak Josip 24. Preskar Maks 10. Petar Frohlich st. 25. Dr Đuro Arnold 200. Hilda Drenik 50. J. Š. 100. Kastner i Oehler 100. Mulej Franjo 20. Krešić Lj. 20. Bartolac Kosip 20. N. N. 10. Mohr Viktor 50 (prije 100). Rubin N. 10. Špančić N. 10. Dr Horvat 10. Malenica Ante 10. Jelić Ivan 10. F. D. S. 50. Rebek Anđela 10. Glaser Leo 20. N. N. 10. N. N. 10. Bitterman N. 60. Obitelj Kajganović 10. N. N. 10. N. N. 10. N. N. 10. Kichl R. 10. Mandić Eva 10. Ramušćak Ida 10. Peručić 10. Arvaj Ivan 10. Medarić Franjo 10. Kirin V. 10. Golub Anđela 10. N. N. 10. Tomašić Josipa i Franjo 20. Matijašić 10. N. N. 10. Š. Š. 10. Maček Ivan 10. S. K. 10. Prof. J. K. 10. Mikac D. 10. Nemet I. 20. Dr Vl. Škorić 10. Vukmanić N. 20. Gđa Dra Čimića 10. (prije 20). Kranjc Lucija 150. Ožanić Vera 10. Ing. Mih. 15. N. N. 20. Fučić B. M. 26. Sokolić Ana 10. Nady Staša 10. Obitelj Šimunić 5. Obitelj Prpić 10. Sertić Zora i Ana 50. Praček M. 10. Matetić Fany 5. Zrnar Jelka 10. Čop Ing. Branko 10. Mužar Bepica 10. Jurošić Paula 10. Stančirević Ivan 30. Stajminger Fanika 10. Mr. Ph. Rubelli Vjekoslav 10. Frankl prof. Petar 10. Šef. Ivka 10. Ploštajner Paula 15. Ulle Danica 10. Ašperger M. 5. Liciter R. 5. Terković N. 50. Bogović Marija 10. Marić Dr M. 10. Šćetinec Dr J. 10. Schveder Ema 10. Grgurek Gita 5. Malinar J. 5. Obitelj Harapin 10. Šorš Fanika 10. Kelemen Franjo 10. Štefanović Maja 5. Krenčić Hinko Mateković Micika 10. Drljan F. 5. Kalšek Matilda 5. Pijavec Slavo 5. Fučić Ivo 10. Hahm Marija 10. Čajko Šandor 5. Han Marija 5. Kuhar Josip 10. Žeger Barica 10. Krpati Marija 10. Ježić Milica 10. Šandor Terezija 10. Budisalić Marija 10. Sladojević pl. M. 5. Vitković Matej 5. Babić Ljubica 10. N. Valenteković 10. Hirschl V. 5. Jug Micika 5. Čačić Dr Fedor 10. Obitelj Maretić 10. Špehar Ana 10. Brezina J. 10. Rajković Marija 5. Dokša Danica 5. Ožeg Đuro 5. Schon Ing. Juraj 10. Kraus Zora 5. Pyvičić N. 10. Lercher 20. Pompe V. 20. N. N. 10. Juričev Benedikt 10. Handler Vjekoslav 10. Šintić Zora 10. Kraus Štefa 50. N. N. 50. Šestak Marija 10 (Mjesečno). Fučić Ivo 10 (mjesečno). Balzareno 10. Kramer N. 10. N. N. 10. Domitrović N. 20. Obitelj Crnić 10. Grešnik 10. Ing. P. Š. 10. N. N. 10. Kross Karmela 10. Prajdić Anka 10. Pexidr-Srića 10. Nosil E. 10. Dr P. 10. Jasbinski P. 10. Obitelj Petković 10. Žepek Franjo 10. Destalit d. d. 20. Obitelj Štih 10. Matota K. 10. Mittel N. 10. Res A. 100. Sekulić A. 10. Premužić Ivan 20. V. S. 30. Suknaić Cilika 10. N. N. 30. Gregov Dalmira 100. Lisac Tereza 20. Škrljac Agneza (Topusko) 100. „Croatia" Cement 20. Čukac V. 10. Petermelj 10. N. N. 10. N. N. 10. Dr M. D. 50 (mjesečno). Karlić Dragica 25. Dvojković Katarina 10. Šarić Franjo 20. Hržina K. 10. Rogić Paula 20. Horvat Cecilija 20. Sikale Leni 10. Deželić Milka 20. Makuter Ana 30. Junišić N. 10. Žunić N. 10. N. N. 10. N. N. 10. Prekopec Jela 10. Šklebar Marija 10. Levaj Marin 10. Sedlar Mijo 10. Živković Franjo 20. Dabić Vilko 10. Benda Franjo 20. Kosac Mirko 10. Mervar Leopoldina 80. Bolnica Mil. Sestara 180. N. N. 10. Popova Rozalija 10. Ostima prof. Stj. 40. Veiller Katarina 50. Pandžić I. 40. Sautner Franjo 60. Lasman Alexandrina 40. N. N. 10. N. N. 10. Vinković Dr M. 10. Kvaternik Jelisava 20. Dr Veselko 60. Obitelj Sevelin 20. Senoha Vera 10. N. N. 10. Pelenić Marija 10. Hanika Ivan 10. N. N. 10. N. N. 10. N. N. 20. Čelika F. 20. Šklebar M. 10. Wolf 10. N. N. 10. Arnold Vlasta 10. (Slijedi.)

MJESEČNI DOPRINOSNICI:

Zagreb: Obitelj Landikušić 20. Melemuk Betika 20. Žlender Josipa 15. Obitelj Desput 10. Dobrinić Marko 10. Potočki Albina 10. Kklemenčić Zora 15. Szabadi Gejza 5. Brunner Zora i Polić Marija 10. Smrekar Dr Zdenka 10. Marković Katinka 10. Kostevec Ivan 5. Obitelj Kiseljak 10. Obitelj Erdelić 10. Obitelj Kolarić 10. Dr Stipan i obitelj 30. Stošić Maca 4. Obitelj Ožanić 10. Obitelj Brčić 10. Srkulj N. 20. Sviben Đuro i Ruža 50. Medved Dragica 10. Strmec Ruža 10. Obitelj Blažeković 10. Obitelj Kist 10. Bubanj Andrija 10. Obitelj Čapek 10. Komljanić Valena 5. Jogušić Katica 4. D. A. 50. D. M. 50. Obitelj Đuran 10. Obitelj Š. 20. Felser I. 5. Čupac J. 10. Krlec Marija 5. Cvitovac ud. Ana 20. Borovčak Ivan 10. Demerec M. 10. Petković Stanka 20. Novosel Stjepan 10. Zotman Dragomir 10. Varga Mirko 10. Schibret Marija 5. Kramarić Marija 10. Obitelj Sutlić 20. Obitelj Šorić 5. Stubičar Jelka 5. Stern Simon-Eduard 20. Obitelj Mrnjavčić 15. Obitelj Balogh 5. Peko Regina 10. Marinić Marija 10. Volg Pepica 10. Šestan Šime 10. Šprajcer Dr. Zvonimir 10. Kolarić Fani 10. Reberšak T. 5. Weinsein Marija 10. Šimunić Franjo 5. Senečić Blanka 50. Plehan Marija 10. Prof. Melkus 5. Brčić Fanika 10. Hoch Julijana 10. Obitelj Hrenović 5. Petričević Zlata 5. Pliverić Dragica 50. Čorak Dragica 5. Obitelj Trupinić 5. Šantek Dr Miroslav 15. Laštrić Nikola i Karmela 30. Trauner Antonija 10. Jesensky Ruža 20. Vrećar Dragica 5. Schoppel I. 20. Richter prof F. 10. Kuček Marijana 5. Levaj Ljuba 5. Svoboda Z. 20. Kovač B. 10. Ofner Fausta 5. Obitelj Matijašić 10. Lukteić Dragica 5. Uczessanek Josipa 10. Obitelj Dra Troloza 10. Obitelj Turković 5. Obitelj Bradač 5. Kopun Rezika 10. Žmar J. 10. Vitković Matej 5. Sladojević pl. M. 5. Hirschl Charlotte 5. Gajski Mijo 10. Ivšić prof. Miro 10. Mihatović M. 10. Rukavina Z. 5. Negry F. 10. Koschatzky Hinko 10. Bevandić M. 10. Obitelj Knaus 10. Polčić Marija 5. Vežić Dr M. 10. Kramarić Stjepan 10. Obitelj Potušek 10. Hotko i Sinovi 10. Ozrenak Marija 20. N. N. 20. Gračanin Đuro 10. Obitelj Čulinović 10. Čulinović Zora 10. Haklik Ladislav 10. N. N. 20. Obitelj Ivaniš 5. Obitelj Kezan 10. Šarić Stanko 5. Belašković Milka 20. Horvat Marija 10. Obitelj I. Magdića 10. Prica D. 10. Horvatić Vjekoslava 15. Mesarov Martin 10. Hitrec Andrija 10. Knaflić Đ. 5. Novačac Olga 5. Obitelj Holler 5. Brletić Andrija 5. Obitelj Pevec 10. Stiplošek Jelka 20. Tuđen Josipa 10. Dolenac Ruža 10. Škudaš Stjepan 5. Vujec Valent 30. Horvath Zlata 10. Pavelić Anka 10. Jambrišak Marija 10. Bressan Mila 10. Radić Matilda 5. Šulek Katica Obitelj Medlić-Kolačko 10. Obitelj Ing. H. 10. Orešić Ana 10. Obitelj Starešinić 10. Đulbegović 10. Marković Sofija 10. Elinger ud. Marija 5. Kohek Lavan 10. Palm Ivan 10. Majcen A. 5. Mikić Terezija 5. Sautini Marta 20. Toth Viktor 10. Goppert Marija 10. Marović Antonija 10. Zdelar Evica 5. Muc Barica 5. Šurmin Dr Đuro 10. Horvat Zora 10. Dr Divković 50. Divković N. 10. Lamaš ud. Marija 10. Ivanović ud. Jelena 10. Neferović Darinka 10. Zicer Blanka 5. Prof. Jovan 10. Obitelj R. Debeljak 20. Brumek Sabina 10. Drezga Josip 10. Zupan Marija 10. Svećnik Betika 10. Lesić Vera 10. Obitelj Držejić 20. Obitelj Filipovikć 5. Mlinarić Antonija 10. Obitelj Ribar 10. Tomljenović St. 10. Čorc Josip 5. Megyery Stjepan 20. Matečić Aleksandra 10. Truban Josip 10. Kiš Dragica 5. Fabiani Rezika 5. Siljadi M. 5. Vuković Ruža 10. Maretić Stj. 5. Tutek M. 10. Obitelj Jovan 10. Kovač Katica 5. Šubajković Katarina 10. Dr pl. Premužić 10. Chvala Terezija 10. (Slijedi.)

DOPRINOSI IZ POKRAJINE:

Varaždin: Bacinger Rozalija 10. Orešković Slava 32. Suppan Otilija 50.
Chicago: Bajama Marija 2 dolara.
Davidovići: Anić Nada 10.
Našice: Dlouhy Marija 10.
Novi-Vinodolski: Sokolić Pavlić Mica 10.
Rovišće: Župni Ured po dru Ivanu Pinduliću 60.
Sušak: Emilija i Fran Jurković Trsat 50. Zorica Reichl 50.
Sušine-Gjurgjenovac: Franjka Pudleiner 20. Marija Albrecht 20.
Bajmok: Leonardo Hegedić župnik 20.
Pale: Tomljenović Mile 20.
Jastrebarsko: Janko Majerović prebendar 10.
Dubrovnik: Marija Pečar 60.
Kraljevićevo (Banat): Evelina Jegorov 10.
Hrvatski Leskovac: Ivan Vukčević 10.
Gjurgkjevac: Petar Lovašen 10.
Pivnica: Loskoj Stjepan 6.
Kr. Sutjeska: Tomić Terezija 10.
Vinkovci: Obitelj Ivana i Zlate Domaćinović 10.
Privlaka: Ana Opravić 10.
Metlika: Leo Kolbezen 10.
Straža: Ivan Klarić 10.
Ilok: Marija Matković 10.
Preko: Ivanka Salvi 20.
Jasenovac: Anka Pajor 10.
Karlovac: Jurišević Ana 10. Tost Đuro 5. Hotujec Katica 5.
Delnice: Bolh Marica 10.
Lička Jesenica: Josip Klepac 20.
Irig: Krvarić Josipa 5. Sirote: Ana, Stipe i Joze Mrkonjić po 1 Din.
Bjelovar: Pittner Anton 20.
Ribnik: Springer Alojzije 10.
Odžak: Mohorić Anto 10.
Sisak: Ključec Julijana 10.
Staro Petrovo Selo: Longa Agata 50.
Koprivnica: Dolenec Štefana 20.
Dalj: Gašparac Sofija 20.
Plavno: Sivoš Silvija 10 (mjesečno).
Čepin: Ana Škrbec 10.
Sarajevo: Natalija Cvitković 30.
Vel. Gorica: Sokić Milka 100.
Vranje: Mila Stevanović 50.
Kraljevica: Ivan Valjato 40.
Topusko: Škrljac Agneza 100.
Selce: Car Marija 45.
Pakrac: Svoboda Slavica 100.
Hercegnovi: Juras Rumena 5.
Bosanski Brod: Montana Marija 20.

HRVATI IDU U LURD

XIII. HODOČAŠĆE U LURD. Početkom mjeseca kolovoza (augusta) polazi iz Zagreba hodočašće u Lurd tako, da je 15. kolovoza, na Veliku Gospu i onih dana ondje. Hodočašće vodi stalno vodstvo koje već više godina vodi onamo svake godine hodočašća iz Jugoslavije. I ovo će hodočašće ići najkraćim putem poradi ekonomske krize; da bude put što jeftiniji. Hodočašće ide ovim putem: Zagreb, Trst, Venecija, Padova, Milan, Genua, Niza, Marsilja, Tulusa, Tarb, Lurd. Vraća se istim putem po obali Sredozemnoga mora, samo noći i razgledava druge gradove na polasku, a druge na povratku. Hodočašće će trajati u svemu oko 11 dana, od toga boravak u Lurdu kod Naše Gospe Lurdske tri dana.

Nadajmo se, da cijena ovom velikom putu, u daleku Južnu Francusku pod Pireneje, ne će nikako prekoračiti svotu od Dinara 3000.—.

STALNO VODSTVO ZA LURDSKA HODOČAŠĆA
Zagreb, Kaptol 29.

ZAHVALE MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ

Pomoć u teškoj operaciji. U teškoj operaciji utekao sam se Majci Božjoj Lurdskoj i ona mi je pomogla, pa joj se javno zahvaljujem.
Zagreb, 15. siječnja 1934. **Eš.**

Isprošena milost. U znak izvršenja zavjeta šaljem 50 dinara za Svetište Majke Božje Lurdske u Zagrebu i javnu zahvalu za isprošenu milost od dobre Majke. Hvaljen Isus i Marija.
Varaždin, 11. siječnja 1934. **Otilija Suppan.**

Zahvala za isprošene milosti. Zahvaljujem se Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Anti na milostima koje sam primila. Uslišano mi je sve što sam molila.
Sisak, 13. siječnja 1934. **Ključec Julijana.**

*

Bile smo u neprilici i utekoh se devetnicama Našoj Gospi Lurdskoj, koja me je uslišala. Isto tako mi je pomogla u velikoj nesreći. Obećala sam jednu sv. misu i zahvaliti se u glasniku, što evo činim sada. **Štovateljica.**

U velikoj potrebi utekoh se u zaštitu drage Gospe Lurdske, koja me je uslišala. Ovim se javno zahvaljujem i molim za daljnje milosti uz obećanje, da ću ostati doživotna pretplatnica njezinog lista.
Pretplatnica.

U zahvalu šalje 5 Din M. Fadiga iz S.

PREPORUČUJU SE U MOLITVE:

Zagreb. Gradnja hrvatskog zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske.
Jasenovac. Pajor Anka.
Zagreb. N. N.: bolesnog muža.
Odžak. Mohorić Anto: da postigne jednu milost.
Zagreb. Dva katolička važna poduzeća.
K. u Banatu. N. N. da joj vjerenik, po zagovoru Majke Božje Lurdske, pristane na vjenčanje u katoličkoj crkvi.

NAŠI MILI POKOJNICI:

† **Antonija Milec,** Zagreb, dobrotvorka Svetišta. Počivala u miru!

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

ZA OLTAR U JERUSALIMU

Osim do sada objavljenih plemenitih darovatelja, poslali su darove za hrvatsku kapelicu u Jerusalemu još ovi: Po 100 Din: K. Burić iz S. i I. Budinčević iz S. — Po 50 Din: N. Urlić iz V. — Po 30 Din: M. Loštak iz S. P., V. Vrbanić iz Zagreba, A. Longa iz S. P. — Po 20 Din: P. D. iz Zagreba, V. Ziegler iz V., Đ. Kolarić iz R., K. Oštarješ iz I. i A. Magerle. — Po 10 Din: F. Marjanović iz D., J. Maroševac iz R. i A. Marković iz R., R. Kostelac iz S. S. Carlisonia, S. Cerić iz V. V., L. Vukelić iz K., I. Skeledžija iz D. M., M. Gregorić iz S., A. Glavačević iz K., Križ Bratstva iz S., S. Gluić iz S., J. B. i M. Trux, V. Držaić, i J. Leskovar iz Zagreba, M. Sokačić iz S., A. Bednjanec iz K. T., D. Komorski iz Zagreba, I. Šalendić iz M. i V. Božić iz Zagreba. — Po 5 Din: M. Šimečki iz Zagreba. Nebeska Majka, Kraljica Hrvata neka nagradi sve darovatelje i potakne i druge da doprinesu kakav sitni doprinos za ovu svetu i plemenitu svrhu. Svima hvala!

Vijesti

ZA BLAGDAN MAJKE BOŽJE LURDSKE. Ove godine blagdan Majke Božje Lurdske pada u nedjelju (11. veljače). U Svetištu Majke Božje Lurdske proslavit ćemo ga kao i lanjske godine što svečanije.

Dne 2. veljače počinje devetnica u čast Majke Božje Lurdske.

Na sam blagdan red svetih Misa bit će ovaj: u ½6, 6, 7, 8, 9, u 10 svečana sveta Misa, u ½12 zadnja sv. Misa.

U 5 sati poslije podne uslijedit će obred svečanog primanja u Treći Red, zavjetovanje i oblačenje novih kandidata.

U 6 sati uveče počinje služba Božja sa propovijedi, koju drži urednik „Naše Gospe Lurdske" prečasni g. dr Pavao Lončar. Poslije propovijedi održat će se t. zv. procesija sa svijećama kao u Lurdu. Svi će vjernici nositi svijeće te molitvom i pjevanjem pratiti presv. Oltarski Sakramenat i slaviti našu nebesku majku i zaštitnicu — Lurdsku Djevicu.

IZ TREĆEGA REDA. Braća i sestre trećoreci pripremaju se, da na blagdan Majke Božje Lurdske obave zavjetovanje, koje će na svečani način uslijediti u 5 sati poslije podne. Istom prigodom bit će primljeni i obučeni novi kandidati i kandidatice. Trećoreci se od početka siječnja sastaju svake nedjelje na sastanak u crkvi, gdje im se govori o utemeljenju, povijesti, duhu i pravilu našega Trećega Reda.

ZA BARJAK MAJKE BOŽJE LURDSKE. Lanjske je godine sakupljeno za barjak Majke Božje Lurdske Din 1850. Ove je godine prigodom duhovnih vježbi za gospođe sakupljeno Din 319. Sakupljena svota od Din 2169 nije dovoljna za svečan barjak. Stoga su braća i sestre trećoreci ovih dana ponovo započeli s akcijom za sakupljanje doprinosa, ne bi li barjak mogao biti već za Tijelovo gotov.

KARITATIVNI RAD. Karitativni odbor Majke Božje Lurdske nastavio je sa svojim djelovanjem. Svršetkom siječnja obavljeno je drugo darivanje siromašnih obitelji, tako da je Karitativni odbor nadario živežnim namirnicama 70 obitelji, većim dijelom sa mnogobrojnom djecom. Uz živežne namirnice neke su siromašne obitelji darivane i gorivim drvom. U novcu je podijeljeno 190 dinara. U odjeći i obući je podijeljeno: 2 muška, 1 ženski kaput, 29 opravica, 4 ženska kaputića, 3 odijela, 4 dječačka kaputića, 9 pari triko-a, 14 pari čarapa, 3 para hlačica, 9 košuljica, 7 kom. vesta, 7 kapa 4 šala, 1 par rukavica, 1 šlapice, 5 pregače, 2 para snježnih cipela, 6 pari cipela za djevojčice, 2 para cipela za dječake. U daljnjem je programu redovito posjećivanje siromašnih obitelji i briga kako da se pritekne u pomoć njihovim vjerskim, moralnim i materijalnim potrebama.

PROSVJETNI RAD. U Dvorani Majke Božje Lurdske svake je nedjelje održana priredba, napose za djecu, napose za odrasle. Priredbe su sve uspjelije, pa je i posjet sve to veći.

KRUH SV. ANTE. Za kruh sv. Ante sakupljeno je u siječnju u škrabici u Svetištu 382 dinara, što je sve podijeljeno siromasima u kruhu i ostalim živežnim namirnicama.

Cvijet iz Jerusalima, blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar Kraljici Hrvata u Jerusalimu.

Zastupstvo »JUGEFA« k. d. Zagreb Gajeva 32 Oglas reg. pod S. Br. 437 od 10. I. 1934.

ŠEST GODIŠTA „OBITELJI"

SELO TREBA DA ČITA „OBITELJ"

Taj najljepši katolički tjednik piše o svemu, što može da zanima svakoga čovjeka i na selu i u gradu. Osim obilnog zabavnog štiva donosi zanimljivih članaka te pregled događaja iz cijeloga svijeta i iz našeg kulturnog života. A najviše od sviju

TREBA DA „OBITELJ" ČITAJU ŽENE.

Njima ona daje, što nijedan drugi hrvatski list ne daje. Tu su članci o ženama, majkama i djevojkama, tu su upute o dojenčadi i djeci, tu su savjeti za kućanstvo i kuhinju, tu su narodni vezovi, a ima i pouka za zdravlje, pa i nešto mode i uopće sve, što zanima ženu na selu i gradu.

TO JE JEDINI NAŠ KATOLIČKI TJEDNIK SA SLIKAMA,

kojih ima u svakom broju lijep broj. „Obitelj" izlazi svake nedjelje, a stoji

SAMO 10 DINARA NA MJESEC.

Svaki pušač više popuši, nego što stoji pretplata za taj krasni list. Pa kad se nađe za duhan novaca, sramota bi bila, da se u svijesnoj hrvatskoj katoličkoj kući ne nađe tolika svota i za ovako krasan časopis, koji je trajna radost i mladih i starih! Zato ne časite časa, nego napišite još danas dopisnicu Upravi „Obitelji" u Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21., da vam pošalje koji broj „Obitelji" na ogled. To će vam biti poslano badava, a kada dva tri broja primite i pročitate, onda ćete vidjeti, kako ćete rado pristati, da za 10 dinara mjesečno postanete i pretplatnik tako vrijednog, tako lijepog, tako poučnog i tako zanimljivog lista.

Glavna godišnja skupština Društva sv. Jeronima bit će kao svake godine na posljednji četvrtak mjeseca veljače. To je prva skupština, kojoj će predsjedati novi predsjednik Društva sv. Jeronima presvijetli gosp. dr Ferdo Rožić.

Nedjelja 11. veljače dan je spomena Ukazanja Gospe Lurdske. Da dostojno proslavite taj dan, i da sa shvaćanjem vršite pobožnost Gospi Lurdskoj, nabavite i čitajte „LURDSKA UKAZANJA", napisao dr Pavao Lončar. Knjiga ima 96 stranica, i 32 slike, a iznimna joj je cijena za naše čitače 4 dinara (inače 6 dinara).

Papin Dan slavi cio svijet 12. veljače, jer je na taj dan pred 12 godina okrunjen Papom naš Pijo XI. Mi Hrvati imamo dvije krasne knjige o sadanjem Namjesniku Kristovom. To je velepjesan dra Ferde Rožića „AVE VICTOR", cijena 15 dinara (uvezano 25 dinara). Zatim ima i poseban životopis „PAPA PIJO XI.", napisao dr A. Spiletak. Cijena 2 dinara (divotno izdanje za 30 dinara). Te dvije knjige ukras su svakoj knjižnici i katoličkoj kući.

ZA SVOJU DJECU

naručite odmah ove prekrasne dječje knjige: TRNOVU RUŽICU, UKLETI PLOVCI, CAREVIĆ EVSTAF, KRISTIK, DUGI MARTIN I SAMKO. — Svaka knjiga uvezana stoji 20 Din. Naručuje se kod KNJIŽNICE DOBRE DJECE, ZAGREB, Trg Kralja Tomislava br. 21.

Prelazno doba djevojke je između

12 i 17 godina

To je doba kada svaka djevojka mora imati zdravu krv, zdrave i jake živce i izvrstan apetit

to daje:

Energin

za jačanje krvi, živaca i apetita.

„ENERGIN" dobiva se u svim apotekama. 1 boca od pola litre Din 35·— 3 velike boce Din 110·—, 6 velikih boca Din 220·— i 1 badava, 12 velikih boca Din 440·— i 2 badava. — Poštom šalje

LABORATORIJ „ALGA", SUŠAK

Reg. S, Br. 3787 od 23. marta 1923.